

Giới thiệu Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ

Thể loại: Hiện Đại, Xuyên Sách, Dị Năng, 1x1.

Tại một căn phòng thuộc khách sạn KA

"Trong vòng một tiếng tôi muốn nhìn thấy cô ở đây"

"Vâng! thưa chủ tịch"

1 tiếng sau...

"Chủ tịch, phu nhân đã lên máy bay vào 1 tiếng 30 phút trước rồi ạ"

"..."

Một cô gái mang vẻ ngoài trầm lặng nhưng bên trong lại là người hoạt bát sôi nổi, không tin vào hai chữ tình yêu.

Một anh chàng lạnh lùng nhưng lại ấm áp trong tình cảm, luôn nghĩ cách tìm người thích hợp với mình.

Hai người họ sẽ ra sao? Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ngoài ý muốn

Tại quán cà phê.

“Này, cậu định khi nào mới yêu đương đây, cả nhóm chỉ còn mình cậu, đã 25 rồi chứ không phải là 15 cậu biết không thế?.”

Người vừa nói là một cô gái tóc nâu hơi xoăn được cột đuôi ngựa, quần áo tomboy phong cách, khuôn mặt thiên về dễ thương.

Xung quanh còn thêm vài người có nam có nữ đủ cả, còn người bị nói thì vẫn im liêm cầm sách anh văn đọc không quan tâm tới.

Nói thật chứ cô xó quan tâm cũng không được gì, vì chẳng ai thèm nhào vào cô cả, cô được mọi người gọi là một sách, cô học rất giỏi nha, nhưng cô luôn để tóc che đi khuôn mặt khá ái của mình, không ai biết mặt cô ra sao, thế rồi đột nhiên cô xấu không ai dám nhìn, nên đến giờ vẫn chưa có ai theo đuổi hay là tỏ tình với cô cả, làm đám bạn cô cũng thay cô tức giận rồi lại tra tấn lỗi tại cô không ngừng.

“Được rồi mà, không phải là tớ không muốn tìm mà tìm không được.” Cô thờ dài bỏ sách xuống vương tay kéo cô bạn lại gần mà nói, đây là lời thật không dối, nhưng ai bảo cô không lộ mặt cho người ta thấy để người ta nói cô như thế trong trường.

Cô bạn kia liếc trắng mắt, đừng nghĩ là cô ấy không biết thật ra do cô không chịu mà thôi.

“Đem về nhà đọc cho hết rồi mai trả lại.” Cô bạn kia tìm một hồi trong túi rồi đập sách lên bàn hùng hổ nói.

“...”

Nhìn thấy cô ngơ ngáo nhìn chằm chằm vật trên bàn, tiểu thuyết tình yêu của bạch liên hoa mấy chữ hiện lên trước mắt làm cô choáng váng mặt mày, chưa kịp nói gì thì cô bạn kia đã đi mất.

Đành vậy, nếu cô mà không đọc thì sẽ càng thảm hại hơn với cô bạn của mình thôi, mấy người còn lại chỉ thờ dài rồi cũng tăng ra ai làm việc nấy hết, buồn bực cô đành nhẫn nại cầm lên cuốn sách mà về nhà đọc.

Cô là Sinh viên năm cuối, ngày ngày chỉ biết làm bạn với sách vì ba mẹ luôn nhắm nhăm hằng ngày với cô.

“Sách là gốc con người, con phải học thật giỏi mới mong làm người hoàn hảo trong cuộc sống, con nên nhớ ba mẹ luôn mong con thành tài đem vinh quang về cho ba mẹ.”

Lúc nào cô cũng nghe như vậy không ngừng nên dần dần cô không quan tâm gì ngoài học như bây giờ, có lúc cô muốn buồn thả thì lại bị ba mẹ nhắc nhở.

Coi như hiện giờ cho cô thư giãn tí đi vậy, đọc sách cũng là đọc, đọc tiểu thuyết cũng là đọc, xem như vậy đi.

Về đến nhà cô liền chui vào phòng khóa trái cửa lại, ngã người nằm trên giường một lát thì cầm cuốn tiểu thuyết lên đọc, trong vòng 3h đã đọc xong một cuốn 1300 trang thật dày sách tiểu thuyết.

Cầm lấy bút lật ngay vài trang sau đó viết lên, viết xong cô lại thấy buồn ngủ nằm luôn trên sách rồi ngủ, cô không biết khi cô vừa ngủ hàng chữ mà cô viết sáng lên rồi tắt trong chớp mắt.

.....

Chim hót liều lo trên cành, ánh nắng sáng sớm chiếu qua cửa sổ gọi vào người con gái đang nằm trong phòng say giấc nồng.

Cô bị ánh nắng làm cho thức dậy, cô ngơ ngát mà nhìn quanh một vòng kinh ngạc. “Đây không phải phòng cô, cô đang ở đâu đây.” Đầu vừa suy nghĩ thì một trận đau đốn đánh tới, trong đầu xuất hiện thêm vài mảnh trí nhớ khác xa lạ.

Dung nạp xong trí nhớ xếp lại một lần cô mới nhận ra cô đi vào cuốn tiểu thuyết mà cô đã đọc, cô hiện giờ là Nạp Lan Mỹ Linh, trùng tên khác họ với thế giới kia của cô, Nạp Lan Mỹ Linh con gái cưng của tập đoàn Khánh Diệp.

10 tuổi mất mẹ, sống cùng cha 2 nam thì trong nhà thêm người, là cha muốn lấy vợ kế vào nhà, vợ kế của cha có một cô con gái riêng cùng tuổi với nguyên chủ.

Cô nhập vào thân nguyên chủ là lúc hai mẹ con kia sắp vào nhà, trong trí nhớ nguyên chủ để lại làm cô kinh ngạc còn có câu nói cuối mà nguyên chủ nhắn lại cho cô.

“Mong chị thay đổi đời em, chị có thể làm được, em sẽ sống thế chị và khi thích hợp chúng ta sẽ đổi lại.”

Cô đành nhận mệnh, nguyên chủ có nói là cô có thể trở lại thì cô sẽ cố hết sức thay đổi số phận của nguyên chủ vậy.

Trong nguyên tác thì người chị em sống chung nhà này cũng là nữ phụ, còn là nữ phụ chết sớm nhất nữa, chỉ vì hại nữ chính té cầu thang mà kéo luôn mình làm đệm lưng cho người ta nên đi luôn lãnh lương nghĩ diễn.

Chỉ cần không phải nữ chính thì không liên quan tới cô, cô lấy lại tinh thần vệ sinh cá nhân rồi xuống lầu, nếu không có thay đổi hôm nay cha của nguyên chủ sẽ hỏi nguyên chủ vấn đề ông muốn lấy vợ khác.

Nguyên tác thì nguyên chủ sẽ im lặng ăn xong rồi lên lầu khóa cửa lại mặc kệ mọi chuyện, khi hai người kia vào cũng không quan tâm, nguyên chủ xem họ như không khí mặc họ làm gì thì làm.

Vậy thì cô sẽ chào đón họ vào nhà, xem họ muốn gì rồi tính tiếp vậy, một sách như cô cũng nên thư giãn tí chứ nhì.

“Cha.” Cô vừa xuống lầu đã nhìn thấy cha nguyên chủ ngồi trước phòng khách nên cất tiếng gọi rồi đi tới.

Cha nguyên chủ lên Nạp Lan Khánh, nhìn bề ngoài cử tưởng trên 30 nhưng thật ra là gần 40 rồi, ông từ tay trắng dựng lên cơ nghiệp này, cưới mẹ nguyên chủ là Trúc Từ Diệp, tên của công ty cũng lấy từ tên hai người Khánh Diệp, rất nhiều người hâm mộ hai người luôn gọi cả hai là kim đồng ngọc nữ giới kinh doanh.

“Con gái dậy rồi à.” Vừa nghe tiếng Nạp Lan Khánh đã đáp lại, đối với ông đây là bảo bối của ông với người ấy là kết tinh của họ, chỉ cần bảo bối của ông vui vẻ bình an là ông mãn nguyện, nhưng cũng không thể để bảo bối phải buồn rầu vì không mẹ, chỉ là.....

Làm sao cô không nhìn ra suy nghĩ của Cha nguyên chủ, không hiện giờ là cha cô, vội trấn an lại cảm xúc của ông. “Vâng, cha con thấy cha lúc này gầy đi thì phải.”

“Không sao, cha không việc gì.” Quả nhiên lực chú ý bị dời đi không ít, hiện giờ ông lại lo cô suy nghĩ nhiều.

Cô biết tiếp tục sẽ không được thuận theo lời mà gật đầu rồi kéo cha vào ăn cơm sáng, cô nhìn thấy được tình thương yêu thật sâu trong mắt Nạp Lan Khánh, nó cũng đã động tới lòng cô, sâu trong tâm cũng muốn ba mẹ ở thế giới kia đối xử như vậy với cô một lần.

“Không việc gì thì tốt rồi, cha chúng ta ăn cơm thôi.”

“Được ăn cơm.”

Nạp Lan Khánh không nhìn ra bất thường của con gái, cho dù nhìn ra cũng chỉ cho là con gái tâm thư thương cảm thôi. Hai cha con vào bàn ăn ngồi cạnh nhau, trên bàn lần lượt để các món ăn, có hai món rau và một món thịt, hai cha con hai chén cháo hoa. Ăn cơm sáng của hai cha con thành phần không lớn, ăn hết cháo hoa và rau xanh còn thịt thì còn một nửa, thời gian kéo dài 10p hai người ăn xong, vì bây giờ là kỳ nghỉ nên cô không phải đến trường, vậy nên hai cha con ra ban công ngồi hóng gió uống trà.

Đúng ra hôm nay Nạp Lan Khánh không ở nhà nhưng vì có chuyện cần nói nên mới kéo dài tới bây giờ chưa đến công ty.

“Linh nhi, cha có chuyện muốn bàn với con.” Ông nhìn Nạp Lan Mỹ Linh nghiêm túc nói.

“Con cũng có chuyện muốn nói, cha, cha nói trước đi.” Cô không để ý chút nào mà trả lời lại, còn làm bộ dáng thân thiện như nhà mời cha cô nói trước, làm ông bật cười.

“Được, cha... cha muốn tìm thêm một người mẹ cho con.” cười xong ông hơi lúng túng nói, vừa nói xong thì nhìn cô thấp thỏm bồm chồm.

“Cha, cha nói thật.” Cô làm bộ dáng kinh ngạc tròn to mắt nhìn, thật ra biết trước cũng khổ phải làm giả cảm xúc rất khó nha.

Nhìn bộ dáng của con gái Nạp Lan Khánh ảo não không biết làm sao, ông chỉ hi vọng con ông có mẹ lo lắng trong ngoài sẽ không bị cười nhạo thôi, ông không nghĩ con gái sẽ ý kiến lớn, nhìn mặt con gái có phải không đồng ý không đây.

“Thật, nhưng nếu con không.....” Ông nghĩ con gái không thích muốn nói lại nhưng lại bị cắt ngang.

“Tốt rồi, còn con lo không biết nói thế nào, cha, cha yên tâm đi, con gái biết cha cực khổ nên đã tính nói cha tìm người bầu bạn, chỉ là cha đã nói vậy thì cha mau tiến hành đi.” Cô nhảy cẫng lên vui mừng, thật ra cô làm hơi lộ tí, ai bảo cô không biết cách làm chi.

“Cám ơn con.” Mặt Nạp Lan Khánh giãn ra ôm lấy cô vào lòng nói.

“Cha...” Cô bị cảm xúc lây nhiễm nên nghẹn một tiếng cha cũng không nói được gì đành mặt ông ôm.

Hai cha con nói chuyện trên trời dưới đất một hồi thì Nạp Lan Khánh đi làm còn cô thì vào phòng lên mạng, cô hiện giờ có thể theo ước mơ làm tác giả mạng của mình mà không ai quản hết.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chiến tranh hay hòa bình

Cuộc sống của Nạp Lan Mỹ Linh mỗi ngày theo một quy luật bất thành văn, sáng thức dậy ăn sáng cùng cha sau đó đi dạo quanh nhà, nhờ vậy mà cô được không ít người biết đến và yêu thích, khi về nhà thì chui vào phòng lên mạng viết lách, nếu có cha cô ở nhà thì quán lấy ông làm đầu trò.

Cứ thế qua hơn một tuần lễ, cuối cùng đến ngày hai mẹ con kia vào nhà, Sáng sớm cô thức dậy sớm hơn mọi ngày đi xuống bếp căn dặn nhà bếp làm món ăn, khi cô chuẩn bị lên phòng lại thì cha cô và hai mẹ con kia đã tới trước cửa nhà.

“Linh Nhi con lại đây.” Nạp Lan Khánh nhìn thấy con gái cũng ở dưới nhà còn có người hầu đứng sau thì nghĩ con gái cho ông mặt mũi ra tận cửa đón người còn kêu luôn người hầu nữa.

Nạp Lan Khánh vui vẻ gọi con gái tới chỉ từng người giới thiệu “Đây là dì Kha Mẫn, còn đây là Kha Ngọc Danh sau này hai con sẽ là chị em”

Cô chỉ nhìn thoáng qua rồi thu hồi ánh mắt, trên mặt vẫn giữ nụ cười mỉm nhưng ý cười không tới đáy mắt.

Hai mẹ con kia cũng không vừa mắt Nạp Lan Mỹ Linh, nhất là cô con gái nhìn cô như muốn lột da, dù chỉ thoáng qua nhưng không dấu được cô.

“Chào dì, mong sau này sống thật tốt trong nhà con.” Cô âm dương quái khí đảo ý nghĩ mà nói chuyện, nguyên văn là “Hi vọng đừng làm cho gia đình tôi lộn xộn lên nếu không tôi không khách sáo.”

Lần sao Kha Mẫn không hiểu chứ, thân thể hơi lay động

“Chào con, dì cũng muốn có gia đình như này.” Bà ta cũng không phải dạng vừa, vừa ra đã chặn luôn câu của cô.

Hai người ngoài cười trong không cười ngầm đầu đá vối nhau nhưng bên ngoài nhìn vào lại là hai bên rất thích nhau.

“Xin chào, ta là Nạp Lan Mỹ Linh, sau này em làm em gái ta vậy, dù sao em đến sau ta mà ta cũng sinh vào tháng 1 có lẽ lớn hơn em, em xem được không?.” Cô quay sang Kha Ngọc Danh trên mặt thân thiết kéo tay cô ta nói cười, lời nói không cho phản bác trong mắt cũng không có ý cười, nhưng nhìn vào lại thấy cô rất quý mến cô ta.

Kha Ngọc Danh cúi đầu thấp xuống, tay không bị kéo nắm chặt lại ở phía sau. Làm sao cô ta không hiểu chứ, dù cô ta không lớn nhưng tâm trí lại là thành thực rất nhiều hướng chỉ còn có mẹ cô ta dạy bảo.

“Vâng, thưa chị.” Kha Ngọc Danh lí nhí đáp lại, ra vẻ em gái ngoan hiền.

“Ngoan.”

Cô cũng cho cô ta một chữ khen ngợi rồi thả tay ra, đứng nhìn cô chỉ là một sách mà làm, luận tâm kế cô không thua ai đâu nhá, thật sâu trong cô luôn phản nghịch chỉ do cô đề nén lại thôi, bây giờ ở đây cô muốn phóng thích tính cách của mình một lần vậy.

“Cha con đã cho người dọn phòng rồi, cha với dì là phòng thứ 2 của lầu trên, còn tầng 3 phòng đối diện phòng con sẽ là của em ấy.” Cô kéo tay cha cô làm nũng mà nói việc làm và bố trí của mình, đương nhiên là cha cô làm sao phản đối chứ.

“Con cứ làm sao cũng được, cha không ý kiến.”

“Còn em với dì thì sao a.” cô quay sang hỏi ý hai người kia, nhưng ý thì đã quyết, làm sao hai người kia dám ý kiến chứ.

“Không... Không ý kiến.”

“Đúng vậy dì làm sao dám chứ.”

Hai mẹ con cùng đáp nhưng trong mắt là không tình nguyện tia thoán qua kia lại lọt vào mắt Nạp Lan Mỹ Linh nhất thanh, cô không khỏi cười lạnh rồi quay qua nói với cha cô.

“Vậy mọi người lên lầu về phòng chuẩn bị hay dọn dẹp tí đi, con gọi người chuẩn bị cơm.”

“Được Được.”

Khởi đầu êm đẹp làm cô thoải mái, phải biết nguyên chủ trong nguyên tác ăn không ít khổ vì hai người này đâu, cô mà không trả cho họ những gì họ làm thì đâu phải là cô chứ.

.....

Hai mẹ con ai về phòng nấy, khi Kha Mẫn dọn xong phòng cho Nạp Lan Khánh thì nói một tiếng với ông chạy qua chỗ con gái bà ta.

Kha Ngọc Danh ngồi trong phòng ngăn người nhớ lại khi nãy mới vào nhà này, thấy mẹ mình tới thì giật mình đứng dậy. Kha Mẫn vừa vào đã khóa trái cửa mới bước vào trong, mặt bà ta âm trầm thấy rõ.

“Mẹ con thấy nó không dễ đối phó đâu.” Thấy mẹ như vậy Kha Ngọc Danh lên tiếng vào thẳng vấn đề.

Nghe con gái nói Kha Mẫn cũng nhớ tới lời Nạp Lan Mỹ Linh nói, bà ta không tin là Nạp Lan Mỹ Linh tự nghĩ như vậy nói ra nhất định có người dạy bảo, một con nhóc chưa tới 12 tuổi làm sao bà ta không đối phó được chứ.

“Con yên tâm, con cứ lấy lòng nó trước, đợi mẹ nắm được ngôi nhà này thì chúng ta sẽ xử lý con nhỏ đó một lần.” Kha Mẫn trấn an con gái cũng như trấn an bà, bây giờ trước hết phải nắm được quyền trong nhà này đã mới tính sổ con nhóc kia sau.

Kha Ngọc Danh cô ta cũng biết như thế, chỉ là cô ta không cam lòng thôi, vì cái gì mà cô ta phải thua kém con nhỏ đó chứ, cô ta xinh đẹp hơn, dễ thương, đáng yêu hơn nhiều con nhỏ Nạp Lan Mỹ Linh kia nhiều nên nhận được tất cả mới đúng.

“Mẹ hay là lúc nữa....v....v...” Bỗng cô ta nghĩ ra một việc, kể tai nói nhỏ vào tai Kha Mẫn.

“Được theo ý con vậy.”

Hai mẹ con nhất trí ý kiến bàn tính trong phòng, nhưng không biết hành động của họ không hề thoát khỏi mắt Nạp Lan Mỹ Linh, trong mỗi căn phòng cô luôn để một máy quay mini đa năng ở một góc không ai chú ý tới.

.....

Tối giờ ăn cơm cô cho người đi gọi hai mẹ con Kha Mẫn còn thì đi gọi Nạp Lan Khánh xuống ăn cơm.

“Con gái hôm nay làm nhiều món quá nha.” Cha cô ngạc nhiên nhìn tất cả các món trên đầy trên bàn ăn rồi cười nói với cô.

Cô làm bộ đáng tự hào, cười cười nhìn cha cô mà khoe mẽ, không quên ám chỉ trong nhà này cô là người có quyền.

“Đương nhiên con phải làm nhiều, để mừng dì và em gái mới của con tới nhà mà.”

Cô vừa nói xong mặt Kha Mẫn và Kha Ngọc Dung cứng lại nụ cười trên mặt, không nghĩ tới cô sẽ nói như thế, xem ra họ đã xem thường cô rồi.

“Những chuyện như vậy sau này con để dì làm cho, con là tiểu thư phải được cưng chiều mới đúng.” Kha Mẫn rhana thiết nói cười như người mẹ hiền quan tâm con gái mình, nếu có tâm sẽ biết được câu này nếu cô làm theo sau này cô chẳng những là một tiểu thư ngu ngốc ở trong nhà mà thôi.

Cô làm như không nghe thấy ý trong lời nói của bà ta, kéo tay bà ta lời nói nhẹ nhàng nhưng đủ để bà ta cứng họng không nói thêm được.

Trong nguyên tác có nói Kha Mẫn còn phải nuôi tình nhân ở ngoài nên bòn rút tiền trong nhà không nương tay, tất cả điều đó cho Nạp Lan Mỹ Linh nguyên chủ là người lấy, lúc đó nguyên chủ bị bà ta làm trở thành một người chỉ biết ngồi ở nhà, còn hay nổi cáu nên có nói gì cũng không ai tin, sau này

nguyên chủ chuyển ra ngoài sống từ đó mới bắt đầu bị kịch đời nguyên chủ.

“Di không nói con cũng định nói đây, cha sau này con không chuẩn bị đồ ăn đâu sẽ để di chuẩn bị cho cha, con ngồi chờ ăn thôi.”

“Tùy con con vui là được.” Nạp Lan Khánh đang trong vui sướng hoàn toàn không nhận ra trận đấu vừa rồi.

“Còn nữa di, trong nhà cũng có sổ chi tiêu hàng tháng con và cha điều tổng kết lại, sau này do di làm chủ việc này thì con giao sổ cho di, di và cha cùng nhau xem vậy.” Cô sau khi vào bàn ăn thì mới đưa ra thêm một câu làm cho Kha Mẫn đứng hình thật sự.

“Được..c.” Kha Mẫn miễn cưỡng cười nói, giọng nói đè nén trong cổ họng thoát ra.

Kha Ngọc Danh nhìn thấy mẹ cô ta chịu thiệt không nhìn được muốn lên tiếng, nhưng cô đã lên tiếng trước chặn lại tất cả những gì cô ta muốn nói trong cổ họng.

“Mọi người ăn cơm đi a, đồ ăn nguội bây giờ.” Cô quay sang nhìn ngắm Kha Ngọc Danh rồi nét mặt hiện lên đau lòng tay gấp thịt dê bỏ vào chén cho cô ta vừa nói. “Em gái nhìn em thật gầy, này mau ăn nhiều thịt vào.”

“Cám..on..” Kha Ngọc Danh khó khăn nói, có trời mới biết cô ta ghét thịt dê tới chừng nào, nhưng trường hợp này cô ta không thể từ chối được đành ngậm thịt dê trong miệng nhắm mắt ăn.

.....

Nạp Lan Mỹ Linh và hai mẹ con Kha Mẫn không gặp thì thôi gặp là không thể không nói chiến tranh ảo sẽ diễn ra không ngừng cứ thế kéo dài thêm hai ngày.

Hôm nay cô nổi hứng muốn đến nơi cha cô làm chơi, nên cô nài nỉ Nạp Lan Khánh cha cô cô đi theo từ lúc mới dậy.

“Cha hôm nay cho con theo cha tới công ty đi đi mà...”

“Hôm nay sao lại muốn tới công ty.” Nạp Lan Khánh bắt đầu đi, ánh mắt lại mang theo cung chiêu nhìn con gái nói.

“Cho con đi chơi, tham quan tí mà cha...” Biết là cha cô sẽ mềm lòng nên lại dỏ chiêu làm nũng tiếp tục nói.

“Được rồi, nhanh lên chuẩn bị không là cha bỏ lại đó.”

“Yes.”

Nạp Lan Khánh phải chịu thua cô con gái nhỏ của ông, nói thật ông cũng muốn cho con gái đi với ông cho biết với người ta, nhưng sợ con gái buồn chán nên không đưa đi, hôm nay con gái muốn đi đương nhiên ông không từ chối chỉ làm màu vậy thôi.

Cô nhảy cẫng lên hôn vào má cha cô một cái rồi chạy lên lầu thay đồ, cùng lúc đó Kha Mẫn cũng ra tới, tay bà ta cầm áo khoác khoác cho Nạp Lan Khánh rồi chỉnh chỉnh lại caravat cho ông.

“Hôm nay hai cha con điều đi à.” bà ta nghe hết từ đầu nhưng vẫn dò hỏi.

“Ừn anh đồng ý cho nó đi tham quan một chút rồi về, ở nhà em với Tiểu Danh cứ đi dạo hay mua ít thứ cần thiết mà dùng.” Không để ý nhiều Nạp Lan Khánh rất nhanh trả lời bà ta.

Kha Mẫn rũ mắt che đi ánh mắt của bà ta, bà ta biết trong lòng Nạp Lan Khánh yêu nhất là đứa con gái chết tiệt này, chỉ cần Nạp Lan Mỹ Linh muốn thì Nạp Lan Khánh ông sẽ làm cho bằng được.

“Em biết rồi, có điều con bé Danh nó hôm nay hẹn với bạn đi tham quan khu vui chơi nên em đi một mình thôi à.” Kha Mẫn hơi tủi thân giọng nói với Nạp Lan Khánh.

“Vậy thì có sao đâu, em ấy lớn rồi mà đi đi chơi là chuyện thường mà, với lại đi cũng nên đi làm quen quanh đây các cô đi ở đây nhanh lên mới được, con và cha điều là thân thiết với họ cả thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Nam phụ

Nạp Lan Mỹ Linh không tốn nhiều thời gian làm cho Kha Mẫn phải mỉm cười đưa hai cha con cô ra ngoài mà trong lòng tức ói máu.

Hai cha con đi tới tập đoàn mất 15p trên xe, vừa tới nơi hai người song song đi vào trên đường gặp người điều cúi đầu chào Nạp Lan Khánh, cũng không ít người lên nhìn cô suy đoán này kia.

“Chào Chủ Tịch.”

“Chào Chủ Tịch.”

Nạp Lan Khánh nhất nhất điều gật đầu chào lại nhưng không lên tiếng nói, cô nhìn tò mò nhiều thứ, Kiếp trước cô chưa từng tới nơi lớn như vậy tập đoàn nên không tránh khỏi nhìn khắp nơi đánh giá, thật không phải nói chứ cô nhìn rất ngố luôn, nhưng nhiều người lại thấy cô đáng yêu vì vẻ ngoài xinh đẹp tiêu mỹ nhân của cô.

“Cha ở đây cha oai thật nha.” Cô khen thật lòng, thấy ai gặp cũng hô một tiếng rất thích thú cười cười, mặt dù không phải kêu cô.

“Cha con mà phải không.” Nạp Lan Khánh nhận lời khen không hề khiêm tốn chút nào làm cô trở mặt.

“Chào Chủ Tịch.”

Hai người nói nói cười cười đi vào thang máy thì một thanh âm hơi trầm vang lên làm cắt đứt cuộc nói chuyện cả hai.

Cô quay đầu nhìn lại, là một thanh niên chừng hơn 20 tuổi đứng sau cô và cha cô lên tiếng, nhìn cách ăn mặc là nhân viên của cha cô, bộ dáng được coi là điểm trai cô cho 6 điểm.

“Đây là trợ lý Trương, trợ lý của cha ở đây.” Nạp Lan Khánh thấy người thì gật đầu quay sang giới thiệu cho cô biết, ông còn muốn nhờ anh ta chăm lo cho con gái ông, anh ta là người trẻ nhất trong đám trợ lý của ông có lẽ sẽ chơi được với con gái.

“Chào trợ lý trương.” Cô không biết trong lòng cha cô đang tính toán nếu không cô sẽ cực lực phản đối.

Cô đang nghi ngờ trợ lý trương này là người trong nguyên tắc nổi anh họ của nữ chính, sau này vì nữ chính mà đánh cắp rất nhiều dữ liệu quan trọng của cha nguyên chủ đưa cho nữ chính, hại cha nguyên chủ phải vay nợ còn phải bán luôn tập đoàn chỉ còn lại công ty nhỏ sau này.

Trợ lý Trương nhận ra cô bé này có một chút ác cảm với anh ta, anh ta không hiểu vì sao nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài dù sao cũng là Chủ Tịch đưa vào, anh ta vào làm mới một năm nên không dám lỗ mắng.

“Nó là Nạp Lan Mỹ Linh con gái của ta, cứ gọi nó là Mỹ Linh là được.” Nạp Lan Khánh không nhận ra giữa hai người có gì không đúng mà chỉ tay vào con gái giới thiệu cho trợ lý mình.

Khi nghe giới thiệu rất rõ ràng là trợ lý Trương hơi giật mình, rất nhanh đã chấn tĩnh trở lại, anh ta chỉ ngạc nhiên cô bé xinh đẹp này lại là con gái Chủ Tịch hôm nay còn dẫn theo tới đây, anh ta hơi cúi người nói.

“Vâng thưa Chủ Tịch.”

Không phải nói Nạp Lan Mỹ Linh hoàn toàn giống mẹ không hề giống Nạp Lan Khánh cha cô một tí nào, có giống thì là mái tóc hơi nâu của cô vì Nạp Lan Khánh là con lai, nhiều người nhìn lần đầu không ai ngờ cô là con gái của Nạp Lan Khánh.

Tĩnh...

Thang máy tới tầng cao nhất thì dừng lại. ba người bước ra ngoài thì gặp một vị trung niên đứng chờ trước đó.

“Chủ Tịch,...” Vị trung niên này gọi một tiếng rồi bước tới kề tai nói nhỏ với Nạp Lan Khánh, nói xong thì lui ra đứng một bên chờ đợi.

Khi nghe xong Nạp Lan Khánh trầm mặt một chút rồi gật đầu, sau đó quay qua nhìn con gái nhẹ giọng nói.

“Cha còn phải làm việc, con xem muốn đi đâu thì nói với trợ lý Trương là được.”

Đang muốn tâm sự với con gái vì việc khẩn cấp phải bỏ lại con gái ở đây ông trong lòng không hề vui vẻ gì.

“Con biết rồi cha.” cô nhu thuận đáp lời cười thật tươi với cha cô, trong đầu đang suy nghĩ loạn cả lên, lòng cô có tiếng nói kêu cô ngăn lại cha cô nhưng cô không biết làm sao.

“Ừm cha đi đây.” Ông cười gật đầu với con gái rồi quay sang trợ lý Trương nói. “Cậu xem nó giúp ta nhé.”

“Xin Chủ Tịch yên tâm.” Trợ lý trương thủ một lễ với Nạp Lan Khánh nói.

Sau khi Nạp Lan Khánh và trung niên kia đi rồi cô mới quay đầu nhìn chăm chú người trợ lý Trương này, suy nghĩ một chút ô. hi vọng thử nghiệm cô hô lên

“Trương Ngạn Long.”

“Có gì chỉ giáo thừa tiểu thư.” Kinh ngạc khi cô gọi cả tên lẫn họ của anh ta ra, mà cũng thắc mắc vì sao cô biết tên họ anh ta được, nghĩ có thể Chủ Tịch vô tình nói chẳng.

“Không có.”

Cô đáp một tiếng rồi thôi, không ngờ thật là anh ta vậy phải làm sao đây, tuy là hiện giờ anh ta không làm gì nhưng sau này sẽ có, tuy cô muốn thay đổi chỉ là nguyên chủ nhưng cha nguyên chủ cho cô tình thương mà cô mong ước lâu nay, cô không nỡ nhìn ông ấy có kết cuộc như trong nguyên tác được.

“Vậy...”

“Tôi đi vệ sinh, hướng toilet nhờ chỉ đường.” Không đợi cho Trương Ngạn Long nói cô đã dành trước một bước còn làm biểu tình nguoi khi để ta cho hắn xem

“Phía kia.” anh ta tay chỉ hướng cho cô, khoe miệng cô rút một cái, đây thật là con gái của Chủ Tịch sao, muốn chơi anh ta à, sao không nói luôn ban đầu vậy.

.....

Phòng họp cấp cao...

Bên trong phòng họp có khoảng hơn 10 người đang ngồi hoặc đứng.

“Chào Chủ Tịch Quân, hân hạnh khi ngài qua đây.” Nạp Lan Khánh cười xã giao đưa tay bắt tay với người đối diện.

Đối diện ông là một người chạc tuổi ông không hơn, khí thế trên người ông ta phát ra như bật cấp cao không ai so được, nhìn cũng biết là người làm chuyện lớn.

Ông ta là Quân Tinh. Chỉ Tịch tập đoàn Phong Yên nổi tiếng khảm thế giới, trong ngành thương trường không ai không biết ông ta, chỉ có thể nói là người khó mà với tới.

“Nạp Lan Chủ Tịch quá khách khí, cùng hợp tác làm ăn thôi.” Chủ Tịch Quân, Quân Tinh cũng cười trả lời.

Hai người xong khúc xã giao thì ngồi xuống bàn chuyện làm ăn trong nghề không nói tiếng lỏng nên vừa vào thì đã bàn luôn việc chính.

“Không biết chúng ta vào bàn dự án được chứ.” Chủ Tịch Quân nói luôn mục đích đến đây.

“Được, tôi cũng không muốn lãng phí thời gian.” Nạp Lan Khánh cũng cười ra hiệu thư ký cùng với người bên Quân Tinh trao đổi còn hai ông thì ngồi nhìn.

“Hợp đồng về khu vui chơi giải trí An Nghiệp...”

.....

“Hi. Muốn giám sát ta nguoi còn phải tu lại mười kiếp nữa đi.”

Nạp Lan Mỹ Linh đi vòng quanh khắp nơi miệng lẩm bẩm, vì cô luôn bị cái đuôi Trương Ngạn Long theo trong thời gian đi đùa giỡn cứ không được cái này, không được cái kia làm cô bức mình nên tìm cách trốn, chỉ là cô không ngờ đi nhầm vào phòng họp, đứng ở ngoài nghe được loáng thoáng nên cô quyết định đẩy cửa vào luôn cho khỏe.

“Chúng tôi cho ra điều kiện điều là hợp lý cả, phía các ngài có ý kiến gì không?”

“Chúng tôi...”

Cạch...

“Linh Nhi, sao còn vào đây được.” Cha cô ngạc nhiên đứng lên, mặt kệ cuộc họp còn chưa xong bị con gái cắt ngang cũng không để tâm.

“Nạp Lan Chủ Tịch này là.” phía bên Chủ Tịch Quân hơi bất mãn mà lên tiếng hỏi, có biết là đang họp quan trọng không hả, đưa con nít vào phá đám là dao hã, ông là Chủ Tịch thì ra đáng Chủ Tinh tí đi, ngăn người nịn nọt chúng tôi còn ông thì lo cho con bé kia trước là sao đây.

“Đây là con gái tôi, hôm nay nó tới đây chơi không biết sao lại lạc vào đây.” Nạp Lan Khánh cũng không thèm để ý bất mãn của người khác, ông ta còn lo thái độ của họ làm con gái ông sợ đây này.

“Cha, con tìm cha.” cô không để mấy người kia vào mắt chỉ ngẩn đầu nhìn cha cô, khi vào phòng nhìn những người trong phòng họp xâu chuỗi lại ngày tháng thì hôm nay là ngày ký hợp đồng cải cách khu đất ở Lâm Khang cũng là sự kiện đầu tiên khiến cho gia đình nguyên chủ trao đảo.

“Hiện tại cha đang bận, con ra ngoài đợi cha được không.” Ông dỗ dành con gái hi vọng con gái ra ngoài đợi một chút là được, ông sẽ bù lại cho con

gái sau vậy.

Không quan tâm tới lời của cha cô, cô chạy một mạch tới tờ giấy trên bàn lấy xuống đọc nhanh lướt qua, không ai nhanh bằng cô cunh4 không ai ngờ được cô sẽ làm như vậy, khi nhìn đến thì cô đã cầm giấy để ký hợp đồng chạy tới phía cha cô rồi.

“Con tới là vì cái này.” Cô chỉ vào tờ giấy mà nói với cha cô, làm ông ngơ ngát.

“Ồ, không biết Nạp Lan tiểu thư đây là ý như thế nào?.” Quân Tinh nãy giờ mới lên tiếng, khi nhìn thấy Nạp Lan Mỹ Linh ông ta cũng hơi ngạc nhiên và trong mắt ánh lên tưởng niệm, ông rơi vào quá khứ cho tới khi cô lấy được bản hợp đồng mới hồi phục lại, nhìn chăm chú vào cô hỏi.

Nạp Lan Mỹ Linh nhìn ông ta, cô chỉ nhìn một lát rồi quay đầu đi nhìn cha cô nói tiếp.

“Cha có phải cha muốn giải tỏa khu đất ở Lâm Khang?”

“Sao con biết được cơ mật này.” cha cô ngạc nhiên thốt lên.

“Vậy là thật rồi, cha không thể giải tỏa khu đất đó.” Cô nói một câu làm những người ở đây phải giật mình lên tiếng.

“Vì sao?.”

“Nạp Lan tiểu thư xin giải thích chút đi.”

“Vậy là sao hả?.”

Mặc kệ mọi người cô quay đầu nhìn Quân Tinh mà nói, cô biết người này có tiếng nói ở đây, khí thế của ông ta không thể xem thường được, nhưng cô đoán sai rồi người trả lời cô không phải Quân Tinh mà là cậu nhóc khoảng 15, 16 tuổi phía sau ông ta.

“Xin lỗi có thể cho cha con chúng tôi nói chút chuyện riêng không?.”

“Được.” Cậu nhóc lên tiếng làm mọi người chú ý tới cậu ấy, nhưng chỉ nói một chữ rồi lại cúi đầu nghịch điện thoại trong tay.

Quân Tinh thấy cậu ấy lên tiếng cũng không nói gì mà gật đầu xem như đồng ý, mọi người hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác làm choàng vánh, Nạp Lan Mỹ Linh nhân cơ hội mà nói tiếng cảm ơn rồi kéo cha cô vào phòng kế bên nói chuyện.

“Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Quân Khanh Luân

“Khu này đất tuyệt đối không thể làm.” Cô sau khi xác định không người nghe lén mới nhìn thẳng vào cha cô mà nói, nói xong còn không quên nhắc nhở cho cha cô. “Cha, cha còn nhớ chuyện 2 năm trước tại khu đất Lâm Khang chứ?”

“Con nói là chuyện lên báo có người chết ở đó sao?.” Nạp Lan Khánh ngạc nhiên nhưng chỉ trong một lát đã chấn định lại hỏi ngược lại, ông lại suy nghĩ chuyện này rồi mới bật thốt lên. “Nhưng mà con gái chuyện này không phải đã được làm sáng tỏ rồi sao, cảnh sát đã bắt được hung phạm rồi.”

Hiện giờ hai cha con xem như là đối tác mà bàn luận, không ai chú ý hiện giờ cô đã trở lại con người thật của cô, cô luôn có thể làm người tin phục, cũng không sợ bị lộ bởi vì thân thể này và cô ở thế giới trưởng có chung một năng lực đặc biệt.

“Cha, cha còn nhớ con và mẹ từng đi qua nơi đó không, lúc đó con thấy những gì cha còn nhớ không?”

Câu nói của cô làm cho Nạp Lan Kãnh đứng hình, ông nhớ vợ ông trước khi mất từng nói với ông, “Con gái không giống người thường, anh hãy quan tâm đến con hơn, con gái chúng ta mạng âm, đừng cho con bé tới nơi có người chết hay nghĩa địa, con bé còn nhỏ chưa đủ để không chế năng lượng của con bé, anh hãy nhớ và đừng làm con bé chảy máu...”

Lời vợ ông vang bên tai, ông run rẩy một chút không dám tin nhìn con gái, ông tin con gái không nói dối, vì nó không cần thiết phải làm vậy, ông run run giọng mà nói không thành câu.

“Con...”

“Phải, là con thấy đó, cũng là con biết được nhờ đi đến đó lần thứ hai.” Không đợi cho cha cô nói thêm mà cô chặn trước giọng nói luôn nguyên do.

Cô nhớ rất rõ trong nguyên tác có chỉ ra khu đất đó là bước ngoặt đầu tiên trên con đường thất bại của Nạp Lan Khánh sau này.

Cô không cho phép điều đó xảy ra khi cô đến đây nên đã tìm đường tới nơi đó xem xét, cũng là lần đó cô biết được bí mật thân thể này với cô, cũng xem một lượt khu đất một lần chỉ là cô không dám ở lâu chỉ dám xem loanh quanh rồi ra về, cô ẩn theo tình hình nhìn thấy mà nói.

“Đất ở đó cha muốn làm gì cũng không được, đất rất nhão, còn nữa khu đất đó không phải là chỉ một người chết bị phát hiện kia mà còn nhiều người nữa.”

“Con nói sao...” Cha cô ngạc nhiên nhìn cô, ông tin cô nên những gì cô nói ông không nghi ngờ, hơn nữa còn có mẹ cô lời nói ở trên.

“Cha con không nói dối, mẹ từng nói với cha con sinh ngày âm, tháng âm, năm âm cả giờ cũng là giờ âm” Cô quyết tâm làm cho cha cô phải bỏ qua cho việc này, lời luôn mẹ cô ra nói, cô biết cha cô chắc chắn biết năng lực của cô.

“Con gái, con... Con không hề nói cho ai biết chứ.” cha cô lo lắng nắm lấy vai cô một phen hỏi.

Câu đầu tiên không phải nói về việc đang bàn mà lo lắng hỏi cô còn ai biết không, lòng cô áp áp hẳn không gì hơn được cảm giác người thân quan tâm mình cô nhẹ nhàng lên tiếng.

“Không có, chỉ cha mẹ và con thôi.”

Nghe xong con gái nói, ông thở nhẹ một hơi, suy nghĩ một chút lại trầm giọng nói.

“Được rồi, cha nghe theo con.”

Hai cha con trở lại phòng họp cũng đã qua 15p nói chuyện, trong phòng họp ai cũng khá chịu vô cùng vì chờ đợi, vừa nhìn thấy người thì muốn lên tiếng trách vấn, nhưng Nạp Lan Khánh ở thương trường đâu dễ gì cho họ như nguyện được chứ ông cướp lời trước chặn họng lại họ.

“Xin lỗi để mọi người đợi lâu.”

Không thể làm gì khác ngoài cười trừ, mấy người ta nhìn người người nhìn ta cuối cùng là thư ký của Quân Tinh lên tiếng.

“Không có gì, chúng ta nói tiếp vấn đề chứ?” Họp đồng còn trên bàn ai cũng nghĩ sẽ tiếp tục vì trong mắt họ khu đất này rất tốt không bàn cãi, nhưng họ đành thất vọng rồi.

“Thư lỗi chúng tôi xin rút lại lời nói, họp đồng khu đất này chính tôi xin rút lui.” Nạp Lan Khánh hơi cúi người xuống thì cái le với Quân Tinh rồi nói.

Lời của ông ai cũng phải giật mình tròn mắt nhìn ông, không dám tin mà trừng mắt với Nạp Lan Khánh, ông xem như không có gì mà thẳng người lên đứng đó.

“Ông thật sự không làm.” Quân Tinh kinh ngạc hỏi lại.

“Chủ tịch Quân thứ cho ta không có khả năng.” Nạp Lan Khánh vẻ mặt khó xử đối đáp lại.

Cả hai điều không nói nữa, trong phòng họp im lặng đến đáng sợ chỉ có tiếng game nhỏ vang lên, vì bây giờ không gian không có nghị luận nên âm thanh rất rõ ràng.

Cậu nhóc ngồi chơi game đến khi hết màn thì để máy xuống lên tiếng nói nhỏ với Quân Tinh sau đó quay đầu nhìn Nạp Lan Mỹ Linh đang tựa vào bàn cách cậu một cái ghế, lúc này cô đang ngủ.

Khi thấy cha cô rút lui thì cô yên tâm, trở lại phòng họp thấy cha cô mãi nói chuyện nên cô đi đến bàn họp ngồi vào ghế tay khoanh lại để trên bàn đầu tựa nằm lên trên, không bao lâu tự đi vào giấc ngủ.

“Tốt, vậy thì rút thôi.” Quân Tinh lên tiếng phá không khí làm ai cũng giật mình cả.

cả nhóm người hô lên một tiếng rồi cúi đầu khi ánh mắt Quân Tinh nhìn tới, còn bên Nạp Lan Khánh thì nhân viên hay thư ký hoặc trợ lý điều im lặng không lên tiếng, Chủ tịch đã nói ai dám không nghe, đây là chân ngôn của nhân viên Nạp Lan Khánh với ông.

“Hi vọng lần sau sẽ không như vậy nữa.” Quân Tinh nhìn Nạp Lan Khánh nói.

“Cám ơn Chủ tịch Quân.” Câu trả lời làm ai cũng không thể nói gì.

Hai bên đạt được thống nhất bắt tay rồi hẹn gặp lại lúc này mới ra ngoài.

Nạp Lan Mỹ Linh tới lúc này mới mơ mơ màng màng tỉnh lại, hơi nheo mắt còn buồn ngủ, bộ dáng manh vô cùng, nhìn thấy mọi người đang từ biệt nhau thì đánh cái ngáp nhỏ, leo xuống ghế đi tới gần cha cô rồi đứng đó luôn.

Thấy cô tỉnh lại, chạy tới chỗ cha cô, thì cậu bước tới chỗ cô đứng tay dứt vào túi quần lấy ra một hộp nhỏ đem tới trước mặt cô rồi nói.

“Quà gặp mặt, Quân Khanh Luân tên ta.”

cô ngỡ ngàng không biết làm gì hay nói gì cả, người này là sao a, tự dưng tặng quà cho cô làm gì chứ.

Trong lúc cô ảo não không biết làm sao thì Quân Khanh Luân đã quyết định thay cô, cậu nhét chiếc hộp vào trong tay cô rồi nói vào tai cô một câu mới bỏ đi.

“Bé con, em giỏi thật, Anh định em rồi, chờ anh.”

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Tiền bước tất cả sau hai cha con cô rất an nhàn mà quay lại phòng của Chủ Tịch mà ngồi, một người làm việc, một người ngồi chơi máy tính lên mạng.

Đừng ai hỏi vì sao sự việc quan trọng họp đồng hơn mấy tỉ bị cho qua một cách khó tin như vậy mà các cổ đông không hỏi tới, ở đây Nạp Lan Khánh nắm 30% cổ phần, Nạp Lan Mỹ Linh giữ 20% cổ phần, còn có mẹ cô nắm 15% cổ phần đã chuyển qua tay cô trước lúc chết hiện giờ trong tay cô giữ 35% cổ phần, là cổ đông lớn nhất ai dám đến mà nói ra nói vào, huống chi cha cô nắm lấy người đứng thứ hai của cổ đông, cả nhà cô chiếm hết 65% cổ phần ai dám phản bác đây, cô cứ yên tâm mà ngồi chơi thôi.

Thời gian trôi qua không lâu đã 12h điểm, cô ngẩng đầu khỏi máy tính nhìn lên nơi cha cô làm việc, ông vẫn còn cặm cúi mà xem văn kiện trên bàn, hơi nhíu mi lại cô nghĩ nghĩ rồi lên tiếng lôi cha cô ra khỏi công việc ngập đầu kia.

“Cha, con đói bụng.”

Đang ký tên cho bản kế hoạch sắp tới đột nhiên nghe gọi, chợt nhớ tới ông làm việc quên cả thời gian để con gái đói bụng lên tiếng thật là vô tâm mà, vội vàng ngừng công việc trong tay, đem đề qua một bên rồi mới cười nói với con ông.

“Được, được chúng ta đi ăn, con gái muốn ăn cái gì.”

“Gà.” Không nghĩ nhiều nói nhanh chóng, thật cô và nguyên chủ rất có nét giống nhau nha, điều thích ăn gà và ăn cay này, sở hữu khả năng đặt biệt còn sở thích màu đen, trắng, xanh và tím, còn có rất thích vào bếp nhìn người ta nấu ăn nha, bởi vậy cô không hề bị nghi ngờ gì khi đến đây thay thế cho nguyên chủ.

“Thói quen không bỏ, ăn gà con không sợ thành gà luôn sao.” ông đùa giỡn với con gái, tay không quên xếp lại văn kiện đã làm xong qua một phía. Câu nói theo thói quen làm ông hơi khựng lại nhớ tới trước đây vợ ông cũng là như vậy trên đùa con gái, trong mắt thoáng qua tưởng niệm và nhớ nhung rồi nhanh chóng che dấu đi lại nở nụ cười cho qua.

Chỉ là tất cả điều rơi vào mắt của cô, rất hiển nhiên cô cũng biết tình cảm của cha mẹ là như thế nào, lòng cũng thấy hơi khó chịu, cảm xúc nhanh để xuống cười làm nũng chạy tới ôm tay của cha cô mà nũng nịu nói.

“Mới không có đâu, con gái cha rất xinh đẹp không thành gà đâu.”

“Thua con rồi, vậy thì ăn gà.” Cha cô đưa hai tay ôm cô đứng dậy giờ lên cao rồi hạ xuống nói, nói xong hai cha con đều cười rộ lên

Hai người cùng nhau đi ra ngoài, vừa đi đến thang máy thì gặp Trương Ngạn Long đang đi tới bên này, nhìn thấy hai người thì cúi chào.

“Chào Chủ Tịch.”

“Trợ lý Trương bây giờ là giờ ăn trưa, có chuyện gì cậu lại lên đây?.” Nạp Lan Khánh ngạc nhiên nhìn Trương Ngạn Long, thường thì chỉ cần tới giờ không phải giờ làm anh ta sẽ biến mất, hôm nay lại khác thường như vậy.

“Thưa, là còn hai công văn cần gấp Chủ Tịch ký tên nên tôi đưa lên đây cho Chủ Tịch.” Ngữ khí cung kính nói, hoàn toàn không nhìn sự kinh ngạc của Nạp Lan Khánh mà khoé mắt lại liếc nhìn Nạp Lan Mỹ Linh đứng bên cạnh.

Nạp Lan Khánh nghe nói thế thì cũng không nghĩ nhiều, ông không tin anh ta có việc không quan trọng mà tới tìm, nhưng giờ ông phải đi ăn với con gái yêu mới tính tiếp, suy nghĩ một lát ông mới nói rồi làm cho Trương Ngạn Long đi khỏi.

“Được rồi cậu để lên bàn đi, cũng trưa rồi nhanh đi ăn cơm đi.”

Nói xong cũng không đợi Trương Ngạn Long đáp lại mà trực tiếp kéo cpn gái yêu đi vào thang máy.

“Vâng.”

Ở ngoài Trương Ngạn Long ánh mắt lóe lóe rồi chậm rãi lên tiếng theo cửa thang máy đóng lại.

Trong thang máy, Nạp Lan Mỹ Linh rất không vui cau mày nhỏ, dường như cô không nhìn thấy hướng ánh mắt của anh ta nhìn cô, điều đó làm cô rất khó chịu.

“Sao thế con gái?”. Thấy con gái im lặng Nạp Lan Khánh ngồi xuống đối diện hỏi.

“Con ghét người này.” Không nghĩ nhiều cô quyết định nói cho cha cô biết cô không thích người kia, cô biết chỉ cần cô nói, hỏi cha cô sẽ không làm cho anh ta tiếng lên thêm được bước nào nữa mà ở vị trí trợ lý thôi, theo nguyên tắc anh ta lên đến ghế giám đốc ngồi mới có cơ hội hạ cha cô, vậy chắt đường lui của anh ta thôi.

“Ha ha ha... Không việc gì sau này không gặp là được.”

Quả nhiên, Nạp Lan Khánh nói câu sau làm cô hết sức yên tâm, chỉ cần có câu này, sau này cô muốn đến đây cũng sẽ không gặp mặt anh ta, nhiều khi còn bị cha cô tổng đi ấy chứ.

Nạp Lan Khánh không nghĩ nhiều như vậy, chỉ cho là Trương Ngạn Long bắt tội con gái, ông thay con gái cho anh ta chút giáo huấn thôi, làm con gái vui gì cũng đáng.

Hai người lại đùa giỡn một lúc thì thang máy xuống tầng cuối mở ra, hai cha con bước ra ngoài đi ra công thì xe đã đỗ ở trường công chờ, lái xe cung kính cúi người mở cửa sau cho cả hai.

Lên xe cô mới nhớ tới chuyện lúc ở phòng họp tò mò thắc mắc nhìn cha cô hỏi.

“Cha, Quân Khanh Luân là người nào cha biết không ạ?”

Hỏi bất ngờ khi con gái hỏi tới, ông hơi nhíu mày rồi trầm giọng giải cho Nạp Lan Mỹ Linh.

“Quân Khanh Luân sao?, Cha chỉ biết là một thiếu gia của Quân gia, gia tộc rất lớn cũng không biết là dòng chính hay là chi nhánh. Gia tộc này tham gia các ngành của giới, giới giải trí, giới kinh doanh, giới điện ảnh...v...v..... Rấy nhiều tình anh đã xuất ra từ gia tộc này, còn có nhất là dòng chính, cha nghe nói, tất cả dòng chính Quân gia trên người vừa mới sinh ra được thừa hưởng năng lực đặc biệt mà không ai biết.”

“Lợi hại không ạ?”

Nghe xong cô vội vàng hỏi, tuy là thông tin không nhiều với trong nguyên tác không có người của Quân gia xuất hiện, à có một vị là nhị thiếu gia Quân gia Quân Mộc và một tiểu công chúa Quân gia Quân Khuyết Tuyết, cũng không biết là có liên quan với Quân gia mà cô đang hỏi hay không.

Nguyên tác nói hai vị Quân thiếu gia và Quân tiểu công chúa này là kẻ thù của nữ chủ, nhưng thế lực của nam chính quá mạnh nên cả hai đều chết trong chương 40 sau khi xuất hiện được hơn 20 mấy chương, kết cục rất tàn khốc, tứ chi chia đoạn, mặt bị axit hủy hoại, nội tạng bị lấy ra phân hóa, cảnh tượng rất kinh người.

“Cũng được xem là lợi hại, người xếp trước hoặc ngăn bằng Quân gia không có mấy người đâu.” Cha cô cất suy nghĩ của cô bằng một câu.

“Ồ ”

Cô chỉ làm như kinh ngạc một chút rồi im lặng, trong lòng đang rất là bối rối, nếu thật hán là người quân gia có nên hay không báo cho hán trước sự việc, nhưng mà tin cô sao, dù sao còn tới vài năm mới đến giai đoạn đó, thôi thì đợi tới đó đi vậy.

Thấy cô không nói nữa, ông mỉm cười xoa xoa tóc cô rồi phun ra một câu làm cô giật cả mình.

“Sao nào, con thích cậu ta?” nói xong ông cười cười nhìn cô.

Đầu cô chảy xuống vài vạch đen, cha à con gái cha mới bao lớn mà cha nghĩ tới những thứ này rồi à, sau này bảo con làm sao đây.

“Cha con mới 12 a.” Cô rút trừ khóa miệng nói với cha cô.

“Được, được con 12.” Đột nhiên là nụ cười với lời đùa giỡn của ông, cô mới biết mình bị hố.

“Không thèm để ý cha.” Bộ dạng tức giận trừng mắt nhìn lên tiếng rồi quay mặt đi nơi khác.

“Ha ha ha ha...”

Hai người kết thúc với tiếng cười của Nạp Lan Khánh, không bao lâu đã tới nơi, nhân viên của nhà hàng rất chăm sóc mà chạy tới mở cửa xe cho người ta, cúi người đưa tay ra làm động tác mời, cả hai cha con bước xuống, đập vào mắt là tấm biển Thực Lai Khách.

Nghe qua rất giống tên cô đại, nhưng bước vào trong mới thấy là phong cách châu âu rất ấm áp.

“Xin chào quý khách, mời vào trong ạ.” Nhân viên nhà hàng mở cửa chào đón với câu nói cửa miệng đầy ngọt với khách.

Sau đó có một người khác đi đến đưa vào chỗ ngồi, hai người vừa ngồi xuống trên bàn đã có thêm hai ly nước lọc và hai cặp menu.

“Xin hỏi quý khách dùng gì?” Nhân viên tiếp tục cúi hỏi trong tay cầm bút và giấy ghi chép.

“Con tự chọn đi.” Nạp Lan Khánh nhìn cũng không nhìn mà trực tiếp để menu qua một bên, cười bảo cô gọi món.

“Dạ.” Cô đáp một tiếng rồi cầm menu bắt đầu gọi món. “Một gà quay mật ong, một cá rống sốt chua, một canh rong biển, một tôm hùm, một thịt kho tàu thêm bánh kem ấm lạnh cho tráng miệng. Hai ly nước hoa quả nữa, ok xong rồi.”

“Xin quý khách chờ một chút.” Nhân viên ghi chép xong cúi chào nói rồi lui ra sau.

Nghe con gái gọi món Nạp Lan Khánh chỉ biết cười cười, ông biết cả nhà không ai thích ông uống rượu chỉ cần dính một chút ông sẽ bị cần nhằng cả ngày, này là trừ liên quan tới công việc thôi.

“Thật là, khi nào con mới cho cha uống chút rượu đây?.” Nạp Lan Khánh làm bộ giận dỗi nói, khỏe mắt chỉ có ý cười.

“Cha rượu không tốt.” Cô không khách khí nói còn định giã tam kinh chi ông nghe thì bị ông cười nói chặt đứ, chỉ biết nhún vai cho qua.

“Ha ha...Được, được rồi con nói cha nhớ a, không uống thì không uống vậy.” Cha cô không chút nào để ý hình tượng mà cười, cả nhà hàng điều quay đầu nhìn lại ông ông mới ngưng ngừng sờ sờ mũi.

Cũng đúng lúc đồ ăn được đưa lên nên không ai nói gì nữa im lặng ăn.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Hai cha con cô ăn xong cũng vừa lúc tính tiền thì một nhóm khoản 5.đến 6 người độ tuổi của cô bước vào, tò mò cô ngược nhìn thì gặp phải người quen, khỏe miệng hơi giờ lên sau đó quay đầu đi.

Nếu cô không nhớ lầm mới sáng Kha Mẫn nói con gái bà ta đi công viên chơi thì phải, nhìn theo cách ăn mặc và cử chỉ của nhóm này thì là đi mua sắm và quay phá thì đúng hơn, ánh mắt cô thoán tia giảo hoặc.

“Cha con đi vệ sinh, cha ra ngoài đợi con nha cha.” Cô nhìn cha cô bộ dáng rất gấp mà nói, nói xong xùng chạy đi luôn để lại Nạp Lan Khánh cười nhìn con gái đi mà lắc lắc đầu.

Cô chạy vào toilet thật nhưng không phải là đi đi, cô đang đợi, bởi vì lúc chạy đi ngang qua quầy thanh toán cô nghe thấy nhân viên bị Kha Ngọc Danh kéo hồi nhà vệ sinh nơi, cô muốn xem Kha Ngọc Danh thấy cô sẽ là cái gì sắc mặt.

Không bao lâu đã có người vào, vừa vào đã lên giọng chanh chua như bà tám bán đồ ở chợ, không thể không nói may mà cô đã nhanh chân nhảy vào một phòng trống ngồi nghe, nếu không thì còn không biết cô có bị trúng đạn không nữa a.

“Thật là mình nói này ở chỗ này tuy là sang trọng nhưng món ăn cũng không ngon lắm còn không cho chúng ta vào phòng bao, cái gì mà không đặc trước, thật không biết nhìn người gì cả mà.”

“Được rồi mà Oánh Oánh, dù sao cũng không thể đi, nếu không còn mặt mũi nào mà nói chuyện với người ngoài chứ.” Giọng nói này là của Kha Ngọc Danh, giọng điệu rất là kiêu ngạo lên tiếng.

Nghe cái tên Oánh Oánh cô mới nhớ đây cũng là nữ phụ trong nguyên tác tên là Giang Oánh Oánh, nữ phụ chết sớm nhất của tác giả, là đá kê chân vừa cho nữ chính và Kha Ngọc Danh sau này lúc gặp nam chính, con là người tiếp tay cho cuộc đời số khổ của nguyên chủ.

Cô lúc đầu thật tiết cho Giang Oánh Oánh vì tính cách của Giang Oánh Oánh không xấu mà chỉ là được chiều chuộng hết mực, bị Kha Ngọc Danh lời hay ý đẹp ngoài miệng dỗ cho thành trung thành một lòng theo Kha Ngọc Danh, không đợi cô thương tiết suy ngẫm thì Giang Oánh Oánh đã lên tiếng làm cô chú ý.

“Danh Danh, không phải bạn là tiểu thư của Nạp Lan gia sao, vì sao không nói cho họ để họ khỏi phải khinh người như vậy chứ.” Giang Oánh Oánh bắt năn nói, trong lòng Giang Oánh Oánh cho rằng chỉ cần thân phận bạn của cô nói ra thì thế nào mà không được.

Vừa nghe tới đây cô thật không thể tin nha, nhanh như vậy mà Kha Mẫn và Kha Ngọc Danh đã tự coi mình là chủ nhà rồi, cô nhớ không lầm thì bên

ngoài chỉ đồn thổi Nạp Lan Chủ Tịch có cô con gái độc nhất vô cùng yêu thương là con chúa Nạp Lan gia, hiện giờ còn chưa ai biết tới Kha Ngọc Danh và Kha Mẫn.

Không biết nếu để người ngoài biết Lha Mẫn là vợ kế còn Kha Ngọc Danh là con riêng của vợ kế thì thế nào, cô còn chưa nghĩ ra làm sao kể sách thì nghe Kha Ngọc Danh ào ạt giọng nói vang lên.

“Oánh Oánh à mình không muốn mượn gia thế để người đầu, bạn hiểu mà.” Kha Ngọc Danh giọng ào ạt nhưng trong lời nói ý thì lại như khoe ra tính cách tốt của mình.

“Danh Danh bạn thật tốt tính.” không thể nghĩ ngờ Giang Oánh Oánh không thoát được lưới của Kha Ngọc Danh giăng ra.

Cạch...

Cô thấy thời gian cũng tới lúc rồi nên mở cửa buồng vệ sinh bước ra ngoài, đi tới bồn rửa tay xả nước.

Hai người vừa nghe tiếng động thì quay đầu đưa mắt nhìn, xong lại là biểu tình khác nhau.

Kha Ngọc Danh thì kinh ngạc hoảng sợ nhìn cô, dù sao cũng là đứa bé 12 tuổi làm sao dám được ánh mắt nên điều bị cô thu biểu tình vào mắt.

Giang Oánh Oánh thì ngạc nhiên lại thêm đổ kị nhìn cô trong mắt còn hiện lên không dám tin.

Rửa tay xong cô bước ra ngoài đi tới chỗ hai người cô dừng bước lại mắt liếc Kha Ngọc Danh một cái làm Kha Ngọc Danh cứng đờ người lại, cô không nói gì bước đi ra ngoài ra tới cửa cô quay đầu lại nói.

“Nhớ về sớm nhà, Nạp Lan Tiểu Thư.”

Cô nhấn mạnh câu Nạp Lan Tiểu Thư thành công làm cho Kha Ngọc Danh trắng xanh cả mặt, hừ một tiếng rồi đi thẳng.

“Danh Danh nhỏ đó là ai, nhìn kiêu căng, ngạo mạn quá chứ.” Giang Oánh Oánh ghánh tị mờ mắt cũng không xem tình huống của bạn mình hiện giờ mà chua chua giọng nói hỏi.

Nghe hỏi tới Kha Ngọc Danh không ngừng oán hận trong mắt rút đi một ít, cúi đầu nhỏ giọng nói với được xem là bạn tốt Giang Oánh Oánh.

“Đừng nói vậy, là chị Mỹ Linh của mình.”

Lời nói tuy là nghe êm tai nhưng lọt vào tai của Giang Oánh Oánh lại khác, đã sẵn ghánh tị lại thêm Kha Ngọc Danh ngoài sáng trong tối mà ám chỉ mình có người chị không máu mủ thường xuyên bắt nạt.

Không nghĩ ngờ Giang Oánh Oánh tự diễn cho Nạp Lan Mỹ Linh là con riêng, mẹ là kẻ phá gia của người ta, xem Kha Ngọc Danh lại là yếu đuối dễ bị bắt nạt, trong lòng cân bằng mất ít, tìm lại được cảm giác ưu việt nói.

“Hừ. Chị bạn, là người con của kẻ thứ ba phá hoại cha bạn với mẹ bạn đó sao, hồ ly tinh quỷ nhỏ.” khinh thường trong mắt nồng đậm phát táng ra ngoài.

“Bạn nói gì vậy Oánh Oánh, dù sao cũng là chị mình mà.” Kha Ngọc Danh vội vàng làm động tác như sợ hãi lời Giang Oánh Oánh nói, thật ra Kha Ngọc Danh rất vui về khi có người sỉ nhục Nạp Lan Mỹ Linh.

“Được không nói thì không nói, chúng mình ra ngoài thôi.” nhìn bộ dáng của bạn tốt Giang Oánh Oánh buồn tay làm động tác đầu hàng, hừ không nói bây giờ, sau này lại nói cho con nhỏ đó xấu mặt cho biết. Nghĩ vậy Giang Oánh Oánh vui vẻ lạo lỏi kéo vạt tốt Kha Ngọc Danh đi ra ngoài.

“Ừn, ra ngoài đi.” Kha Ngọc Danh đáp một tiếng rồi thuận theo lời kéo của Giang Oánh Oánh đi ra ngoài.

Bên ngoài cô và cha cô đã yên vị trên xe, cô đột nhiên nhớ tới một việc mà nguyên chủ đã làm từ khi còn bé với mẹ, nhưng từ khi mẹ mất hai người Kha gia vào nhà nguyên chủ đã không quan tâm đến việc đó nữa, vậy cô đi làm tiếp thay thế xem như tích đức cho cha cô hiện tại đi.

“Cha con muốn về nhà trước được không.” Ngồi xe đi được nửa đường cô đột nhiên lên tiếng

“Sao không chơi nữa à, để cha kêu tài xế đưa con về.” Nạp Lan Khánh hơi bất ngờ nhưng nghĩ lại, con gái chơi cũng thời gian đã lâu nên về nhà nghỉ ngơi rồi, nên chậm rãi nói.

“Dạ, con về đi cô nhi viện Hòa An thăm mọi người.” cô gật đầu đáp, trong mắt lóe lên một tia sáng bất định rồi biến mất.

Cô nhớ không lầm trong nguyên tác có nói, cô nhi viện này không bao lâu sẽ bị hủy bởi hai mẹ con Kha Mẫn, vậy để cô bảo vệ nó vậy.

Nghe tới cô nhi viện Hòa An, Nạp Lan Khánh ngăn ra, lâu rồi ông cũng không đi tới đó, nơi đó là nơi mà nhiều kỷ niệm của ông và vợ con, ánh mắt đau thương hiện lên giọng hơi run rẩy nói.

“Được rồi nhớ về sớm là được.” Ông cố kiềm chế lại không cho con gái phát hiện bất thường.

Cô mãi suy nghĩ vấn đề cô nhi viện nên không chú ý lắm tới cha cô, không phát hiện ra ông khác thường một lúc sau nghe tiếng nói của cha cô vang lên mới bừng tỉnh lại.

“Con biết rồi ạ.” cô ngoan ngoãn mà đáp lời rồi dựa vào lòng cha cô

O(∩_∩)O

Tác giả đôi lời.

Thật muốn trực tiếp làm cho mẹ của Nạp Lan Mỹ Linh sống lại trừ luôn mẹ con Kha Mẫn này qua...

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Nạp Lan Mỹ Linh được đưa về nhà vừa lúc gặp được Kha Mẫn đang chuẩn bị ra ngoài, bà ta nhìn thấy cô thì sùng sốt một chút rồi lấy lại biểu tình cười cười bước tới thân thủ nắm lấy tay cô mà nói.

“Hôm nay Mỹ Linh không đi chơi sao về sớm thế, ba con có về cùng không, à! di quên mất là ba con còn công việc trong người không thể về, Mỹ Linh chắc là con sẽ không buồn đúng không?”

Cô ôm quyền tựa tiểu phi tiểu nhĩ nhìn bà ta diễn trò, nghe bà ta nói xong cô bật cười rồi nhìn cũng không nhìn mà bước lên phòng, hôm nay cô không rảnh mà đấu với bà ta, hôm khác cô cho bà ta biết thế nào là đẹp mặt.

Kha Mẫn nhìn chằm chằm bóng lưng của cô nghiêng rằng tức giận tới mức thờ không nổi, dám coi thường bà ta để xem bà ta sẽ cho tiểu tiện nhân con này biết thế nào là đắc tội Kha Mẫn bà, tức giận đậm chân bước đi ra ngoài.

Trên lầu nghe được tiếng Kha Mẫn đi sau cô nở nụ cười, muốn đấu với cô được thôi cô xem xem Kha Mẫn, Kha Ngọc Danh sẽ có trò gì hay để chơi đây.

Cô bước về phòng tới tủ chọn lấy một bộ váy liền thân màu xanh, thay đổi xong váy bước tới bàn trang điểm nhỏ của cô nhanh tay cột hết tóc lên cao tạo thành đuôi ngựa, tay xuyên vào vòng thạch màu xanh, trên cổ một sợi dây chuyền nhỏ với mặt dây là hình giọt nước, tai đeo hai đóa hoa trắng, nhìn không sai biệt lắm mới bắt đầu chọn giày đeo, cô chọn giày bata màu trắng viền xanh đeo vào, xem lại mình một chút rồi nhanh chân ra ngoài.

Bên ngoài tài xế vẫn chờ để đưa cô đi, bước lên xe cô lấy laptop ra chơi, cha cô sợ cô buồn nên luôn để một cái laptop trong xe nếu cô muốn thì lấy ra mà chơi, phải nói được cha yêu thương lo lắng thật hạnh phúc a.

Xe chạy khoảng 1 giờ thì tới cô nhi viện, mấy đứa trẻ tò mò lộ đầu ra nhìn, Nạp Lan Mỹ Linh được tài xế mở cửa bước xuống xe, bên trong có vài đứa trẻ còn nhận ra cô lớn tiếng gọi.

“Linh Linh tí, Linh Linh tí.”

Bên trong một phụ nhân ăn mặc đơn sơ bước ra lớn tiếng gọi mấy đứa nhỏ đang la hét bên cổng, cánh cổng không lớn lắm, chỉ đủ năm hoặc sáu đứa bé chen nhau ngó ra ngoài, mấy đứa trẻ chần tằm nhìn lại thêm mắt bà ấy mờ mờ nên không nhìn được người tới cứ nghĩ những đứa bé này do nhớ người chăm lo. chúng nên nhìn thấy ai cũng gọi được.

“Được rồi mấy đứa mau vào trong đi.” Vừa gọi bà ấy vừa đưa tay vẫy vẫy mấy đứa nhỏ.

Chỉ là mấy đứa nhỏ không giống như bà ấy tưởng mà là chạy tới vây quanh bà ấy nói chuyện giọng điệu rất chắc chắn, còn phải buột phải tin.

“Mẹ Trương là Linh Linh tí tới a.”

“Linh Linh tí tới xem chúng ta, mẹ Trương thật là Linh Linh tí nha.”

“Thật đó a.”

“Mấy đứa mau vào đi, mẹ Trương biết mấy đứa nhớ Linh Linh tí của mấy đứa nhưng không thể nhận bừa.” Nhìn mấy đứa nhỏ nhao nhao chúng thật lời nói, mẹ Trương bắt dặt dĩ cười khổ nói.

“Thật là Linh Linh tí a.” Đứa bé hơi lớn nhìn có vẻ là cầm đầu đi tới kéo tay mẹ Trương chỉ ra hướng cửa.

“ Là thật a mẹ Trương.”

“ Mẹ Trương nhìn a nhìn a.”

Mấy đứa tụ lại kéo mẹ Trương tới gần cổng, tay không ngừng chỉ chỉ về phía Nạp Lan Mỹ Linh.

Mẹ Trương mới đầu không tin, nhưng nhìn lại thật rõ thù rất giống, vì Nạp Lan Mỹ Linh quay lưng về phía cô nhi viện cổng để nói chuyện với tài xế trong xe nên mẹ Trương còn chưa dám nhìn nhận.

Nạp Lan Mỹ Linh nói xong với tài xế cho ông ta về trước, cô quay người bước đi về phía cổng cô nhi viện, lúc này mẹ Trương nhìn rõ, đôi mắt đỏ lên nhìn bóng dáng nhỏ nhỏ đang đi tới kia, mấy đứa bé nhanh tay mở cửa cổng, lúu rúu chạy tới bên cô nắm tay cô kéo đi về cô nhi viện.

“ Mẹ Trương con tới rồi.” Vừa vào tới, cô đứng trước mẹ Trương tươi cười thật tươi lớn tiếng nói.

Mẹ Trương chảy nước mắt, gật gật đầu với Nạp Lan Mỹ Linh, lâu rồi bà ấy không gặp con bé, giờ nhìn con bé lớn như thế rồi, bà ấy đọc báo cũng biết chuyện gì xảy ra, khả bà ấy không ngờ con bé vẫn còn đến đây, đến đây tốt, đến đây tốt, chứng tỏ con bé không còn buồn bức nhiều như vậy tốt lắm.

“ Linh Linh tí.”

“ Linh Linh tí.”

Một đám nhóc con vây quanh Nạp Lan Mỹ Linh là ầm ĩ lên, tuy hiện giờ nhìn cô không lớn lắm, nhưng được cái cô thân thể chiều cao rất cao nha, mấy đứa nhóc này đứng chỉ tới vai cô thôi.

“ Lâu không thấy mấy đứa như thế nào a, có ngoan không?.” cô nhẹ nhàng nhu đầu vài đứa gần nhất rồi hỏi.

“ Dạ ngoan.” cô cọn đồng thanh đáp lại.

“ Tốt, một chút nữa Linh Linh tí sẽ thưởng kẹo nha, còn bây giờ Linh Linh tí muốn nói chuyện với mẹ Trương nha, thế các em phải làm thế nào nha?.” Cô nhỏ giọng dụ dỗ bọn nhỏ, cô thật sự cần nói chuyện với mẹ Trương cũng không thể chơi với chúng được, lần sau cô bù lại cho chúng vậy.

Vừa nghe cô nói xong mấy đứa nhóc ngơoi nhìn ta ta nhìn ngơoi, đợi khi cô dùng mắt nhìn từng đứa mới bắt đầu suy nghĩ nên làm gì.

“ Đệ... Đệ đi làm bài, đúng làm bài.” Đứa lớn nhất trong nhóm vội nói khi cô nhìn vào nó, giọng còn hơi lắp bắp.

Tiếp theo là vài đứa tự xưng phong nói, bất kể việc nghĩ đến có làm được hay không điều như vậy nói.

“ Còn đệ... Nha đệ đi lấy quần áo.”

“ Đệ nữa, đệ cũng đi lấy quần áo.”

“ Muội đi may đồ a.”

“ Muội cũng đi.”

Nhìn mấy đứa nhỏ nhao nhao lên kia, mẹ Trương lắc đầu cười, thật là chỉ có Tiểu Linh là có thể làm chúng nó ngoan như vậy, cả bà ấy còn không được nữa kia.

“ Tối lắm nhanh nhanh đi, hiện giờ mẹ Trương phải đưa Linh Linh tí của các con vào trong.” Mẹ Trương thuận thế nói, rồi vỗ vỗ tay ra hiệu cho nhóm nhóc này đi.

“ Dạ.” cả đám la to lên rồi chạy vù vào trong nhà.

Mẹ Trương và Nạp Lan Mỹ Linh cũng nối bước nhau vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Mẹ Trương đưa Nạp Lan Mỹ Linh vào phòng của mình, bà đóng cửa lại để Nạp Lan Mỹ Linh ngồi trên ghế dựa còn bà đi vòng qua bàn ngồi ghé đối diện, nhìn nhìn Nạp Lan Mỹ Linh bà hồng hộc mắt nghẹn ngào nói.

“Tiểu Linh con không việc gì là tốt rồi, ta còn đang nghĩ con lần thế nào vượt qua... Ta... Ta...” Nói đến cuối cùng cũng không nhịn được nước mắt thì nhau rơi xuống.

“Tốt lắm tốt lắm, mẹ Trương con hiện giờ qua được không phải nên cười sao, đừng khóc a.” Nạp Lan Mỹ Linh vội đứng lên đi lại gần mẹ Trương dùng khăn tay lau nước mắt cho bà nhẹ nhàng an ủi.

“Được không khóc mẹ Trương không khóc.” Mẹ Trương nghe cô nói vậy cố kiềm lại nước mắt mỉm cười nói với cô.

Bà là đau lòng cho cô gái nhỏ này, cô gái nhỏ bây giờ cũng biết an ủi người, đã lớn hơn nhiều rồi, làm bà càng thấy thương tiếc.

“Mẹ Trương con hôm nay tới là muốn nói chính sự với người.” Thấy mẹ Trương ngừng khóc cô nghiêm túc lên tiếng.

Nói xong cô lại trở về ghế đối diện ngồi xuống nhìn chăm chú bảo mẹ Trương, mẹ Trương bắt ngờ một chút thì lấy lại tin thần, bà là người từng trải cũng hiểu con bé là muốn làm chính sự nên cũng nghiêm túc mà trả lời.

“Chuyện gì con cứ nói thẳng, mẹ Trương nhất định làm ổn.”

“Mẹ Trương thật ra, con muốn mua lại cô nhi viện này.” Cô không ngờ mẹ Trương lại đồng ý nhanh như vậy, ngập ngừng một lát mới nói ra mục đích của mình.

“Con nói cái gì?” mẹ Trương kích động từ trên ghế đứng lên.

“Mẹ Trương con nói thật, cô nhi viện này con không thể không mua.” Nạp Lan Mỹ Linh bị bà dọa, nhưng cô nhanh chóng trấn định lại nói, cô là không thể không làm trong nguyên tắc cô nhi viện này là nơi để cho nữ chủ hạ nguyên chủ lần đầu.

“Con không cần mua cô nhi viện.” Mẹ Trương kinh ngạc đi qua trấn định lại nói, bà dù hơi khó hiểu cách lần của Nạp Lan Mỹ Linh bà cần biết nguyên nhân.

“Vì sao a.” Nạp Lan Mỹ Linh mở to mắt nhìn mẹ Trương hỏi, may mà cô giữ bình tĩnh tốt nếu không không biết cô có trực tiếp hét lên không nữa.

“Trước hết con nói mục đích của con đã, mẹ Trương sẽ cho con biết sau.” Mẹ Trương thở dài chậm rãi nói.

“Được, mẹ Trương đã nói vậy con cũng không dẫu làm gì.” Nạp Lan Mỹ Linh trầm ngâm một lúc mới nói, cô biết cô nhi viện quan trọng với mẹ Trương và mẹ Trương cũng yêu thương thân thể này nên vốn định nói hết, ai ngờ mẹ Trương lên tiếng hỏi trước thì cô thuận theo vậy “Là Như vậy.....”

Ở đây mẹ Trương và Nạp Lan Mỹ Linh bàn nhau kể chuyện thì đầu khác Kha Ngọc Danh đã về tới nhà.

Cô ả vừa về nhà, muốn đi tìm mẹ mình, nhưng khắp nơi trong nhà đều không thấy bóng dáng của mẹ đâu, cô ả lấy tay xoa xoa trán đi tìm quần gia trong nhà.

“Mẹ tôi đi đâu rồi vậy chú Phúc.” vừa thấy người Kha Ngọc Danh đã lên tiếng.

Giọng điệu không khác gì những tiểu thư danh giá, phải nói cô ả không coi chú Phúc này ra gì cả, chỉ là một quần gia nhỏ trong nhà không đáng cho cô ả bận tâm. Chỉ là không ai biết chú Phúc là người ở lâu nhất trong nhà này, cũng là người mà mẹ Nạp Lan Mỹ Linh mang qua đây khi theo chồng, chú Phúc còn là người nối tình yêu của cả hai, Nạp Lan Khánh rất tôn trọng ông, nhiều lần muốn ông nghỉ ngơi để phụng dưỡng như người lớn trong nhà, chỉ là chú Phúc không đồng ý, ông là muốn lo lắng cho tiểu tiểu thư của ông ở nhà này, năm nay chú Phúc tròn 58 tuổi, ông cảm thấy ông còn đủ sức để lo cho con gái của tiểu thư nhà ông thương yêu nhất, không đồng ý rời vị trí này để cho tiểu tiểu thư phải bị khi dễ.

Trong nhà rất ít người biết được sự tình, đương nhiên Kha Ngọc Danh cũng không biết, vì thường ngày chú Phúc không hề có mặt khi Nạp Lan Khánh ở nhà, cô ả nghĩ là chú Phúc không có vị trí gì trong nhà, cùng lắm chỉ là người ở nên không tôn trọng ông.

“Thưa Kha tiểu thư, Kha phu nhân đi ra ngoài ước chừng gần một giờ, tôi không biết Kha phu nhân đi đâu ạ.” Chú Phúc trong mắt mang theo khinh thường nhưng vì ông hơi cúi đầu để trả lời Kha Ngọc Danh, trong lời nói rất rõ ràng thân phận của hai mẹ con Kha Ngọc Danh, ông chưa bao giờ thừa nhận.

Kha Ngọc Danh sao lại không nghe ra, cô ả từ nhỏ đã nghe rất nhiều những câu còn hơn thế này cơ, đôi mày nhỏ của cô ả nhướng lại, lắc lắc đầu với chú Phúc khinh miệt mà lên tiếng châm biếm trả lại và sửa cho đúng cách xưng hô của chú Phúc theo cách của cô ả.

“Chú Phúc, tôi vì chú già nên nể mặt lần này, sao lại kêu mẹ con tôi luôn cả họ thế, mẹ tôi lấy cha thì phải gọi là phu nhân hay Nạp Lan phu nhân chứ, chú nhớ rõ điểm ”

“Rất xin lỗi, tôi đi làm việc đây ạ.” Chú Phúc không trả lời trọng tâm mà tránh đi, theo ông thì không cần so đo với loại như Kha Ngọc Danh, dù sao thân phận của hai mẹ con cô ả cũng không đợi được miệng ông kêu ra, ông chỉ có một vị Nạp Lan phu nhân là tiểu thư nhà ông thôi, bỏ lại câu nói chú Phúc quay người bước đi.

Kha Ngọc Danh tức giận đá chân, cô ả không ngờ chú Phúc này lại cao ngạo như vậy cho mặt mũi mà còn không nhìn, nghiêng răng nghiêng lợi mà thảm thì ra tiếng.

“Một người ở mà cũng dám.”

“Con làm gì mà hằng học ở đây thế hử?.” Kha Mẫn vừa về tới thấy cảnh con gái bà như vậy thì lên tiếng kéo chữ ý.

“Mẹ về rồi sao, đi đâu vậy?.” Trong lòng Kha Ngọc Danh còn tức giận nên nói chuyện cũng không nhẹ mà như là rống với Kha Mẫn.

“Quần mẹ đi đâu, hiện giờ là con, tụ tập đi đâu?.” Kha Mẫn vừa thấy Kha Ngọc Danh phát tính tình cũng không yếu thế mà quần túi sách qua một bên bắt lấy tay của Kha Ngọc Danh vặn cổ tay kéo Kha Ngọc Danh tới gần bà, hỏi.

“Đang định nói với mẹ đây.” Kha Ngọc Danh cũng biết mình phát tác không đúng lúc nên nhẹ giọng trở lại nói, vừa nói vừa kéo tay Kha Mẫn ra đứng thẳng người lên.

“Lên phòng đi.”

Kha Mẫn không để con gái bà nói ở ngoài mà bảo về phòng, bà ta cũng không phải ngốc, dù sao tai vách mạch rừng không phòng không được.

Nói trở lại với Nạp Lan Mỹ Linh, cô giải thích hết thấy với mẹ Trương nguyên do cô muốn mua đất, cô chỉnh sửa vài chi tiết trong cốt truyện rồi nói lên, theo cốt truyện, nữ chủ sẽ làm công tại cô nhi viện này hai năm, trong lúc đó nữ chủ lấy được lòng của các bạn nhỏ trong cô nhi viện, mấy lần nguyên chủ đi tới thấy cảnh này thì không chịu được, mà làm khó dễ cho nữ chủ, các bạn nhỏ đương nhiên là theo phe nữ chủ rồi, vì khi đó Nạp Lan Mỹ Linh trong mắt chúng là người xa lạ, cô luôn luôn lạnh nhạt không chơi đùa cùng chúng mà lại bắt chúng khắc khổ làm theo ý cô, trẻ con đương nhiên sẽ cảm thấy là do cô ghét chúng mới làm vậy, thêm nữ chủ bên tai điệu dàng ngây thơ mà an ủi chúng thì cũng biết kết quả ra sao rồi, nguyên chủ bị xa lánh, cô nhi viện nuôi không nữ chủ như thế tới khi nam chính xuất hiện mang theo nữ chủ đi và lúc đó nam chính cũng gặp Nạp Lan Mỹ Linh đang đánh nữ chủ nên ra tay với cô mẹ Trương và mọi người lớn tuổi bảo vệ cô không tránh khỏi phải liên lụy kết quả là đánh mất luôn cô nhi viện và hại chết các mẹ trong cô nhi viện này.

“Mọi chuyện là như vậy, con biết được không nhiên những cũng biết nó nguy hại cho cô nhi viện, mẹ Trương hãy nghĩ lại được không?.” Nạp Lan Mỹ Linh khẩn cầu mẹ nhìn mẹ Trương.

“Con đợi ta.” Mẹ Trương không nói gì mà đi tới ngăn tủ quần áo mà lục lọi tìm kiếm, ước chừng uống xong hai ly trà thì mẹ Trương đi ra khỏi tủ đầu tóc đã rối tung lên, trên tay còn cầm một bao thư đưa cho Nạp Lan Mỹ Linh.

“Con xem đi.” Mẹ Trương nhẹ nhàng nói, nói xong thì ngồi xuống ghế và uống ly trà chờ đợi.

10 phút sau.

“Thứ này...” Nạp Lan Mỹ Linh hơi run lên cầm lấy những mảnh giấy chỉ chít những con chữ cũng như con số trong đó, đọc xong thì cô nói không nên lời mà tròn mắt nhìn mẹ Trương cần giải thích trong mắt thật nồng đậm

“Như con thấy cô nhi viện là của mẹ con lập nên, giấy tờ tất cả đều đứng tên mẹ con, con không cần mua lại, hiện giờ ta giao nó cho con, khi con đủ 18 tuổi, sẽ cùng ta đi san tên thành con.” Mẹ Trương mặt ý cười mà nhìn biểu hiện của cô.

“Thật tốt quá.” Nạp Lan Mỹ Linh nhảy cẫng lên vô tay, bước này cô thành công rồi, thật khó tin, quá dễ rồi.

“Yên tâm rồi chứ.” Mẹ Trương cười hiền nhìn cô lên tiếng.

“Không gì cả rồi. ha ha.” Cô ngượng ngừng trả lời, xấu hổ, xấu hổ a, người cũng lớn như cô còn như con nít vậy a, thôi được cô thừa thận bây giờ cô không lớn mấy đi.

“Được rồi cũng đã chiều rồi, con chơi trong một lát rồi về đi không lại sẽ có chuyện đó.” Mẹ Trương nhìn đồng hồ nói, bà cũng biết cô đến vì bọn trẻ nhiều hơn, cũng muốn cô vui đùa như những đứa bé khác.

“un, con biết, con ra chơi với mấy người họ đây.” Nạp Lan Mỹ Linh ái ngại đáp lời, chạy ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Nạp Lăng Mỹ Linh chơi tại cô nhi viện tới tối thì về nhà, cô cũng muốn ở lại nhưng nếu không về thì trong nhà cô không biết sẽ bị hai mẹ con họ Kha kia làm thành hình dáng gì nữa.

Về tới nhà đã thấy cha cô ngồi trước phòng khách chờ cô, ngoại ra có thêm hai mẹ con kia nữa, hai người ngồi chiêm cứ hai bên cha cô cười nói cứ như

là họ là một gia đình vậy, cô đứng bên ngoài cửa khoan tay lại trước ngực nhìn vào trong, không bước vào cũng không đi ra, cô muốn xem hai mẹ con họ giờ trò gì đây.

“Anh à! Ngày mai hay là gia đình mình ra ngoài chơi một buổi được không, đi dã ngoại buổi chiều thu giãn được không anh?”. Kha Mẫn giọng ngọc hơn mặt ngồi kế bên Nạp Lan Khánh vừa nói vừa đưa miếng táo vừa lấy trên bàn đút ông.

“Phải rồi ba, con cũng muốn đi ra ngoài chơi.” Kha Ngọc Danh cũng nói theo làm nũng lắc tay ông, khuôn mặt biểu hiện hi vọng.

Hai mẹ con rất ăn ý mà hát theo nhau vài câu với Nạp Lan Khánh.

Nạp Lan Khánh cười cười gật đầu rồi nói, chỉ là câu nói này làm hai mẹ con Kha Mẫn phải cứng lại người một chút.

“Thôi được rồi, để Tiểu Linh về ta hỏi xem nó đi hay không rồi cả gia đình cùng nhau đi, như vậy mới đủ cả nhà chứ.”

Nạp Lan Mỹ Linh đứng ngoài cửa nghe thấy vậy trên môi bắt giát nở nụ cười ảm áp, cô biết cha cô sẽ không bao giờ quên cô mà. Còn hai mẹ con Kha Mẫn nóng lòng đến vậy sao, cũng không xem họ đang đối phó ai nhỉ, cô cũng không phải quả hồng mềm cho họ bóp đầu.

Hai mẹ con Kha Mẫn nhìn nhau rồi cười cười không nói thêm gì nữa, Kha Ngọc Danh như nhớ tới cái gì vội lên tiếng nói, biểu tình làm nũng và lo lắng hiện lên mặt kéo tay của Nạp Lan Khánh.

“Ba ba à, sao giờ này chị Mỹ Linh chưa về vậy ba?. Ở ngoài trời tối con sợ chị ấy có chuyện gì, người xấu nhiều con lo cho chị a.”

“Cảm ơn em gái đã lo lắng cho chị nhiều như vậy nha, chị còn tưởng em mong chị ở ngoài theo đảng ông nào đó luôn rồi đâu.”

Nạp Lan Mỹ Linh bất thành lời lên tiếng dọa cho Kha Ngọc Danh giật mình, nhiều hơn là chột dạ khi bị nói trúng suy nghĩ trong lòng. Cô à hóc mắt đỏ lên nước mắt tùy thời có thể rơi nhìn cô.

“Chị sao lại nói vậy?, em là quan tâm chị thôi mà...” Kha Ngọc Danh nói vừa dứt lời thì nước mắt cũng rơi xuống không ngừng, nếu là đảng ông nhìn thấy chỉ muốn ôm vào lòng mà ai ủi dỗ hoa nhỏ này ngay.

Tiết là ở đây không có đảng ông trừ Nạp Lan Khánh nhưng ông là người trung niên lại là người thương Nạp Lan Mỹ Linh nhất sao lại có thể bảo vệ Kha Ngọc Danh mắng cô, ông chỉ nghĩ là Kha Ngọc Danh làm quá mức thôi a.

“Ô! Em gái này, chỉ là đùa em chút thôi mà. Xem kia, khóc đến đỏ mắt thì nhìn không đẹp nữa rồi.”

Nạp Lan Mỹ Linh cười nói bước tới nắm lấy tay của Kha Ngọc Danh vỗ vỗ, những mảnh lời của tiểu bạch cô đây luôn có cách đối phó. Huống chi ở đây không ai thông cảm cho Kha Ngọc Danh cô ta đâu, đừng nói là mẹ con hợp lực cũng không làm gì nổi cô.

“Được rồi, không cần phải giải thích qua lại đâu, hai đứa cũng đi nghỉ ngơi đi cũng khuya rồi đó, à còn bà thì cũng đi nghỉ trước tôi phải vào thư phòng xem ít văn kiện chưa làm xong.”

Nạp Lan Khánh nhìn đồng hồ mở lời nói làm cho mọi người không ai dám cãi lại dù sao cũng là người cầm quyền trong nhà này, với Nạp Lan Khánh thì ông chỉ muốn con gái yêu đi nghỉ sớm để khỏi phải mệt thôi, còn những ai khác ông cũng chỉ tiện thể thêm vào thôi.

Hôm sau Nạp Lan Mỹ Linh có thức sớm nên dặn nhà bếp làm trước cho cô bữa sáng đem lên phòng. Đúng lúc người làm bung bữa sáng tới cầu thang thì bị Kha Mẫn chặn lại.

“Cái này bung cho ai hả?.” Giọng Kha Mẫn khó chịu lên tiếng, trong nhà này bà ta đã quy định phải làm bữa sáng ra sao rồi mà, nhưng giờ nhìn xem đây là cái gì, còn là bung lên phòng ăn trước nữa chứ.

“Đây là mang cho cô chủ.” Người làm hơi cúi đầu đáp.

“Cô chủ! Cô chủ nào, nhà này có hai người con gái cô muốn nói người nào?.” Kha Mẫn không vui khi nghe người làm đáp lại, người làm chỉ gọi cô chủ mà không gọi là cô chủ cả hay cô chủ hai, phải biết con gái bà ta cũng là cô chủ nhà này.

“Cô chủ Nạp Lan ạ.” Người hầu cũng như củ hoi cúi đầu mà đáp lại.

Lần này hoàn toàn chọc cho Kha Mẫn tức giận vì bà ta cho rằng đến cả người làm cũng không xem con bà ta là cô chủ Nạp Lan gia, bà ta tức giận giờ tay muốn tát cho người làm này một bàn tay nhưng lại bị người khác chụp được.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Người chặn lại Kha Mẫn không ai khác là Nạp Lan Mỹ Linh, cô hất tay bà ta ra làm bà ta lão đảo đứng không vững ngã trên bậc cầu thang.

“Di à, làm sao lại nóng nảy như thế. Dù sao, họ cũng chỉ làm theo lệnh thôi mà.” Cô cười như không cười nhìn bà ta lên tiếng, phải nói cô châm chọc bà ta thì đúng hơn. Trong nhà này tuy là bà ta có quyền nhưng cũng không đến nỗi một tay che trời, còn cô trong nhà thì bà ta không có quyền hạn gì ở ngôi nhà của Nạp Lan Gia này.

Kha Mẫn tức giận tới run người, nhưng rất nhanh bà ta kiềm chế lại mỉm cười nói với Nạp Lan Mỹ Linh đầy thâm ý.

“Là tiểu Linh à, nhưng mà những thứ này di thấy con không nên làm như vậy đâu. Trong nhà dù sao cũng còn người lớn, không phải sao.”

Ý tứ rõ ràng là trong nhà này là bà ta hiện giờ làm chủ không phải Nạp Lan Mỹ Linh cô, phải biết nghe lời bà ta thì mới sống tốt tiếp được. Bà ta lại không biết là Nạp Lan Mỹ Linh không phải nguyên chủ thật sự cả hai không đồng tính cách thì làm gì có chuyện nghe bà ta chứ.

“Ồ! Di không nói con cũng quên mất hiện giờ di là người quản nội của cái nhà này a.” Cô giả vờ sợ hãi khi bà ta vừa nói xong, cô còn khoa chương mà cho bà ta chức vụ có danh không có lực.

“Con nhớ là được, lần sau con đừng như vậy nữa là được rồi.”

Cũng không biết Kha Mẫn là đàn ông hay chỉ là lúc này dây thần kinh bị đứt mà đặc ý nói, chỉ là câu tiếp theo của cô lại làm bà ta không thể không run lên cảnh báo trong lòng.

“Nhưng... Di hình như quên một chuyện thì phải.” Cô bình thản bà lên tiếng cũng thu lại biểu tình sợ hãi vừa rồi.

“Chuyện gì?.” Kha Mẫn nghi ngờ vặn hỏi.

“Nạp Lan Mỹ Linh chưa bao giờ tuân thủ quy tắc dù là bất cứ đâu, Tôi nghĩ di cũng biết con muốn làm gì cũng không ai có thể cản được Tôi.”

Nạp Lan Mỹ Linh từng câu từng chữ đánh trả lại cho bà ta không kịp phòng bị tức giận mà không thể làm gì được cô.

“Mày...”

Kha Mẫn man mác còn giữ lại tia lý trí cuối cùng mới không bước lên đánh cho Nạp Lan Mỹ Linh một bạt tay, nhưng nếu bà ta thật đánh xuống cái tay này thì bà ta sẽ là người không có đường sống ở ngôi nhà này.

Cô không để ý tới bà ta nữa mà quay ra phân phó cho chị người làm đem thức ăn lên cho cô, cũng nói luôn xuyên ý tứ cảnh cáo Kha Mẫn không cần có lần sau.

“Đem lên phòng cho em đi, lần sau trực tiếp đi luôn là được.”

“Vâng! Cô chủ Nạp Lan Gia.” Người làm này trên miệng xuất hiện nụ cười vui vẻ đáp lời, còn nhấn mạnh câu Cô Chủ Nạp Lan khiến Kha Mẫn tức giận muốn thổ huyết tại chỗ.

“Mày... Mày...Mày...”

Cũng không đợi Kha Mẫn phát tác thì người làm đã nhanh chân mà đi trước bước lên trên, Nạp Lan Mỹ Linh tùy ý đi xuống dưới hướng thẳng nhà bếp mà đi, cô còn không quên ngâm nga điệu nhạc rock. Kha Mẫn tức giận không nơi phát tiết, bà ta giậm chân đi về phòng của mình.

Trận PK lần này lấy Nạp Lan Mỹ Linh thắng.

Nạp Lan Mỹ Linh vào phòng của mình nhìn bữa sáng trên bàn thì mỉm cười, nhớ tới Kha Mẫn lúc đó cô chỉ thấy vui vẻ. Hừ! Là do hai mẹ con họ Kha nay châm ngòi thổi gió với cha cô trước, lần này cô chỉ trả lại nhẹ nhàng thôi nếu... Nếu lần sau thì, không dễ thế đâu.

Nạp Lan Mỹ Linh bước tới bàn mở máy vi tính lên, vừa ăn vừa chơi. Cô nhớ không lầm thì nguyên chủ trên mạng có tham gia game online, cũng là trong game gặp nữ chính và kết thù oán trong đó. Cũng không biết là nguyên chủ do nhân duyên kém hay là cách làm người không tốt mà trong game không hề có bạn bè gì, nguyên chủ bắt đầu chơi game là vào gần hai năm sau. Nhưng, cô bây giờ lại muốn chơi dù sao game mà nguyên chủ chơi là phát hành vào năm này, cũng lại vào 1 ngày trước.

Cô mở máy vào diễn đàn game online tìm game, cô nhớ tên game là Xung Bá Vô Lâm. Vừa vào thì đã thấy trên đầu trang đầu tiên hiện lên thông tin của game này, nhanh chóng kích vào chơi.

Mục đầu tiên hiện lên là:

Bạn đã có tài khoản mời đăng nhập vào game 【 Đăng Nhập 】

Bạn chưa có tài khoản mời đăng ký vào game 【 Đăng Ký 】

Cô nhàn vào ô Đăng Ký vào game, cô lấy tên Soái Mỹ, nhân vật là một cung thủ nữ, mái tóc trắng, mặt quần áo màu xám đen, avata cô không lấy hình bản thân mà là cón một hình mẫu không biểu cảm làm avata. Hải lòng với mẫu thông tin đã làm xong cô bắt đầu vào game chơi.

Phải biết game này hiện nay không cõ người chú ý tới vì thời bây giờ người ta đang mê Đột Kích game phát hành cách đây nửa năm. Nhưng không ai biết được vào bốn tháng sau game onlại thâm nhập vào nổi tiến và đông đảo người chơi nhất là game Xung Bá Thiên Hạ này, cũng từ game này nguyên chủ nhận được tình yêu đơn phương của mình dành cho nam chính. Hiện giờ cô vào trước làm quen hoàn cảnh rồi lại quay qua xem gian tình của nam nữ chính ở trong game dẫn tới ra ngoài, thật ra nữ chính gặp nam chính là trong game nhưng lại không biết nam chính ngoài đời, nam chính vì cho người điều tra mà biết được nữ chính rồi tấn công nữ chính ngoài đời thật, trong game thì lại làm một bạn chia sẻ tình cảm với nữ chính. Sau này biết được nữ chính không chơi game nữa mà ở ngoài đời chơi mất tích với nam chính, mà người chịu tội lại là nguyên chủ vì mâu thuẫn với nữ chính mà dính vào.

Đây là bàn tay của tác giả, thích máu cho làm hại nữ phụ, nhưng mà cô thì sẽ không bao giờ chịu để khuất phục dưới tác giả nên hãy đợi cô thay đổi đi, lần này là game lần sau sẽ là ngoài đời.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Cả ngày Nạp Lan Mỹ Linh không làm gì cũng không ra ngoài ở nhà lên mạng tìm kiếm trang diendanlequydon, cuối cùng cũng tìm được cô lập tức đăng ký vào. Trong cốt truyện nguyên chủ sau khi tốt nghiệp trung học thì viết truyện cho trang web này lấy tiền cho kỳ học mới, cũng là trang web này đã giúp nguyên chủ trong thời gian khó khăn cho nguyên chủ có thể có tiền sống qua ngày.

Bây giờ cô không muốn đợi đến lúc đó mà cô muốn giúp nguyên chủ thực hiện mong muốn trở thành một tác giả được mọi người yêu thích, trong phần cuối nói về hi vọng của nguyên chủ trong truyện có nói ngoài muốn làm lại đời mình thì còn tiếc nuôi vì công việc làm tác giả này.

Coi như là cô trả thêm nhân tình khi chiếm lĩnh thân xác của người ta.

Vào web đầu tiên là tìm các tác phẩm trong trang web xem một lần, cô đột nhiên phát hiện ra trong trang web này không có lấy một cuốn truyện nào xem là có thể thu hút đọc giả. Nạp Lan Mỹ Linh vừa ảo não vừa vui vẻ, ảo não là trang web này số lượng người tham gia không quá hai ngàn người mà chỉ vào cho có chứ không phải đọc những truyện có mặt tại đây, vui vẻ là cô phát hiện những truyện ở đây không giống thời không của cô lúc trước chỉ cần cô lấy một vài truyện viết ở đây thì sẽ lập tức nổi bật nhất ở đây cũng có thể sẽ hô mưa gọi gió làm một tác giả sáng giá nhất. Dù sao cũng ai biết cô có đạo văn thì cũng chẳng ai kiện tụng gì cô.

Suy nghĩ thoáng ra, cô bắt đầu đảo hồ lựa chọn trong trí nhớ của mình cô quyết định chọn quyển sách Huyền Huyền. Tên truyện là Ngao Thế Huyền Linh Sư, cũng được đa số đọc giả yêu thích. Tuy không phải là hót nhất nhưng cô chọn nó vì khỏi đầu không thể quá nổi bật, nếu không, cô không dám chắc là mình có đủ thời gian để chơi không nữa.

Cô lập hồ rồi bắt đầu viết chương tiết, cả ngày cô ngồi viết cho tới khi đã hơn một nửa thì ngừng lại, cài chế độ giờ đưa chương mới mỗi ngày. Làm xong hết thì trời cũng tối mịch, gửi người một cái ngáp lớn cô bắt đầu mò mẫm tới giường nằm phịch lên ngủ.

Ngày hôm sau Nạp Lan Mỹ Linh theo thường lệ vẫn là bữa sáng đem lên phòng, trong nhà không ai dám nói gì, cho dù Kha Mẫn trong lòng khó chịu cũng không dám có ý kiến gì về việc này nói gì tới Nạp Lan Khánh yêu thương cô và Kha Ngọc Danh không có tiếng nói gì.

Trên phòng Nạp Lan Mỹ Linh Ngồi trên giường ôm máy tính đăng nhập games, đầu tiên là phải làm nhiệm vụ ở tân thủ thôn. Cô điều chỉnh nhân vật của mình bắt đầu làm nhiệm vụ, có 10 tuyến nhiệm vụ chính ở đây và 25 tuyến nhiệm vụ phụ không bao lâu cô đã làm xong nhiệm vụ chính rồi treo máy cho đánh chuột.

Ngồi nhàn nhả không làm gì cô vừa ăn uống vừa nhìn vào máy tính, hiện tại thì nhân vật đã cấp 20 vừa đúng cấp có thể ra tân thủ thôn, cô nhanh chóng giải quyết xong nhiệm vụ phụ rồi chạy ra khỏi tân thủ thôn.

Cô tiếp tục chạy nhiệm vụ, không biết là do cô xui xẻo hay không mà vừa ra ngoài đã gặp phải đánh nhau, cả máy tính điều là tia sáng của các chiêu thức trong game làm cô giật cả mình luôn. Đang định truyền thông đi nơi khác thì lại nhận được thông báo mời tham gia tổ đội, lại là cùng lúc vài cái, hiện tại cô không biết làm thế nào chấp nhận hay từ chối.

Còn không đợi cô suy nghĩ nhiều đã thấy khung mặt nhấp nháy, cô di chuyển chuột vào khung mặt bên trong hiện lên vài người.

(Bách Biến Gia Phong): " Có thể gia nhập vào đội anh không, chiến xong lúc lãnh ngân chia điều, trong đội chỉ có 3 người "

(Móc Giời Cười Cười): " Tham gia đội ngũ đánh cùng đi, hoàn thành xong sẽ được thưởng "

(Ta Là Mỹ Nữ Quyến Rũ): " Em gái cùng đánh nhau với tí nào, xong việc chia đôi tiền thưởng nhá "

(Ước Mơ Của Ta Là Suất Ca): " PK đội, thưởng 200k không khóa đánh xong chia đôi. "

Nhìn những dòng chữ này công nhận là không biết phải nói gì mới tốt, cô im lặng tìm một góc cây rồi ngồi xuống quan sát mọi người đánh nhau. Có lẽ là gặp ai cũng nhàn như thế nên sẽ không quan tâm cô sẽ thế nào, cô lướt qua kênh thể giới trên đó đang thảo luận.

(Tinh Nhật Vi Tinh): " Ta nói đại thần của chúng ta là sao a, lại bỏ đi vào lúc này. "

(Ta Là Soái Ca): " Chỉ nghe nói đại thần tạm thời đi thôi không đúng sao.? "

(Cánh Gà chiến Nước Mắm): " đừng nói là thông tin các người là mới nhất nhá, ta tại diễn đàn gặp phải bài viết của đại thần yêu cầu đánh tổ đội 5 người, chụp hình hay quay lại video đều được thưởng rất nhiều ngân nha, là tính trên đầu người đó. "

(Ta Là Soái Ca): " Ta phải đi xem, ta phải tham gia vào ủng hộ đại thần. "

(Tinh Nhật Vi Tinh): " Tham gia +1 "

(Trà Sữa Cho Ta): " Tham gia +1 "

(Thích Nhất Mỹ Nữ): " Tham gia +1 "

Nạp Lan Mỹ Linh nhìn những người này chỉ cảm thấy không biết nói gì, lại nhìn nhóm người đang đánh nhau kia mà đỏ mặt hỏi.

Cô nhớ trong này có một đại thần rất thích đánh nhau, thường xuyên treo lên tường của diễn đàn kêu gọi mọi người, trả tiền cũng rất hậu hĩnh. Khác với nam chính một trời một vực như hai thái cực khác nhau, cô nhớ không lầm tên đại thần này là (Thượng Đế).

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Nạp Lan Mỹ Linh nhanh chóng thoát game lên diễn đàn xem tin tức, vừa vào đã thấy ngay trang đầu của diễn đàn bài viết của người kia.

" Thật là lắm tiền nhiều của, lãng phí. " Đọc xong lại cảm thán mà than một câu cũng nhìn không được mà bêu môi tròng mắt than số lượng tiền của người ta.

Cóc cóc cóc...

Đang muốn tắt đi thì tiếng gõ cửa vang lên làm cô hơi giật mình, cửa được gõ vài cái thì tiếng nói vang lên là của Nạp Lan Khánh.

" Con gái, ở trong phòng sao cha vào được không?. "

" Dạ." cô nhanh chóng đáp một tiếng rồi thuận tay mà hạ xuống trang diễn đàn.

Nạp Lan Khánh nghe tiếng trả lời thì mới mở cửa vào trong, nhìn một vòng mới thấy người cần tìm cuộn lại ở góc giường. Ông mỉm cười nhẹ đi tới ngồi tại mép giường cạnh cô cất tiếng nói.

" Đang làm gì thế, hôm qua đến nay vẫn không thấy con ra ngoài. " Nói xong đôi mắt liếc nhìn trong tay cô máy tính trong mắt cũng nổi lên tò mò muốn biết con gái ông là làm gì trong phòng này với cái máy đó.

Thường thường không ngủ thì là dạo chơi trong vườn hoa lan hay là ra ngoài chơi, mấy hôm nay lại ở trong phòng không ra ông nghe nói con gái là do buồn bực nên mới như vậy. Giờ theo ông thấy là có trò chơi mới nên không muốn ra cửa đây mà, làm ông lo lắng một phen.

" Không có gì đâu a, sao hôm nay cha không đi làm mà vào tìm con vậy. " Nạp Lan Mỹ Linh ngẩng đầu lên đáp lại, người cha này của cô lo lắng cho cô đây mà.

Nạp Lan Mỹ Linh cười lạnh trong lòng không cần nói cũng biết là ai nhiều chuyện nói bóng gió với cha cô, trong nhà này ngoài hai mẹ con nhà họ Kha thì không ai khác. Không phải là khinh thường trí thông minh của cô chứ, sở tác sở vi của họ không qua mắt được cô, chỉ là lười quản những chuyện vụn vặt này thôi, không ngờ là họ lại muốn tìm chết.

" Không có gì cả, vào cho con cái này. Cất vào đi, cha cũng ra ngoài đi làm đây, cha phải đi công tác nước ngoài một thời gian ở nhà ngoan nghe không!.. "

" Con biết rồi, tạm biệt cha."

Nạp Lan Khánh từ trong túi lấy ra 4 tấm thẻ đưa cho con gái sẵn tiện thông báo ông phải đi xa một thời gian cũng dặn dò cô phải ngoan ngoãn. Nói xong ông đứng lên xoa đầu con gái rồi cất bước ra ngoài, chuyện này không phải là mới ông đi công tác trước giờ điều là nhanh chóng nói xong rồi đi ông sợ nhìn con gái khóc thì không đành lòng.

Nạp Lan Mỹ Linh hơi bất ngờ nhưng cũng cười tạm biệt với ông, cô biết làm người như ông thì việc đi công tác như thế này là chuyện bình thường thôi nhưng trong lòng cũng thấy hơi khó chịu. Cô bước xuống giường chạy tới ôm lấy ông một lúc sau mới buồn ra nói.

"Con sẽ ngoan ngoãn ở nhà, cha nhớ về sớm mua quà cho con nhé." Giọng cô làm nũng đến cuối còn khòil hài nháy mắt với Nạp Lan Khánh.

"Ừm." Nạp Lan Khánh cười rồi bước ra ngoài, ông vui vẻ nghĩ con gái hiểu chuyện lên nhiều rồi khi về nhất định phải đặc biệt mua quà cho con gái ngoan.

Nạp Lan Mỹ Linh đứng tại cửa ban công nhìn ra ngoài, nhìn vào xe của cha cô cho tới khi mất hẳn. Cô không có ra đưa tiễn cô không muốn khó chịu trong lòng không kìm chế mà được mà ngăn cản, không biết từ lúc nào cô đã xem Nạp Lan Khánh là cha ruột của mình cũng đem tình cảm chân thật đưa ra, có lẽ cô thiếu tình thương đã lâu nên ảm áp từ tình cảm yêu thương của ông ấy đã khiến cô tiếp nhận và trao trả. Còn lại là không muốn thấy hai mẹ con họ Kha kia, giả tạo quá mức làm cho cô buồn nôn.

Nạp Lan Mỹ Linh quay lại bên trong phòng ngủ người lên giường ổn định cảm xúc của mình, sau khi bình thường lại cô trở lại với máy tính của mình lodging game.

Phía dưới nhà hai mẹ con Kha Mẫn tiến Nạp Lan Khánh xong thì đứng phía dưới nhìn vào cửa phòng đang đóng chặt kia.

"Mẹ nói xem, chị ta muốn làm gì vậy?." Kha Ngọc Danh đầy mặt khó hiểu và nghi ngờ mở miệng nói.

Kha Mẫn cũng thấy vậy, bà cũng không biết Nạp Lan Mỹ Linh bị gì. Từ ngày hôm qua tới nay luôn trong phòng nếu không phải thức ăn được đem lên điều điều thì bà còn nghĩ là Nạp Lan Mỹ Linh đang âm mưu gì đó đến cả tuyệt thực để làm ra, nhưng giờ nhìn lại thì cũng không giống như bà tưởng tượng rước cuộc là như thế nào.

"Mẹ không biết nó muốn bán thuốc gì, nhưng mà mẹ không tin nó sẽ im lặng như vậy mãi." Kha Mẫn lắc đầu nói với Kha Ngọc Danh.

Hai mẹ con cùng đồng suy nghĩ với nhau, điều này thì có một nửa là hai người đoán đúng rồi, Nạp Lan Mỹ Linh sẽ không bao giờ để hai người yên ổn chỉ là không phải bây giờ. Hiện tại cô không có thời gian chơi với hai người này, cô muốn chuẩn bị để tiếp đón nữ chính và nam chính. Sắp tới sẽ phải đi học qua một năm này là nữ chính sẽ chuyển trường tới, dù không phải là gặp vào lúc này nhưng cô không thể không để phòng trường hợp xấu nhất cho cô đụng chạm đến nữ chính, ai biết được chuyện gì xảy ra bất ngờ chứ.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Nạp Lan Mỹ Linh ở trong phòng suốt một tuần lễ không ra ngoài, cơm nước được người làm đưa lên tận nơi. Hai mẹ con họ Kha không biết cô đang làm gì tới tìm hiểu thì lại được ăn canh bẻ mồm quang của cô khiến họ tức giận không ít, sau vài lần như vậy cũng không tới nữa chỉ là luôn nhìn chăm chăm vào phòng cô.

Nạp Lan Mỹ Linh trong phòng luyện game, viết tiểu thuyết, sau cô phát hiện tiền Nạp Lan Khánh cha cô cho trong thẻ rất nhiều thế là cô đem đi đầu tư, một phần cô mua chứng khoán, một phần thì cô đem đi gửi cho cô nhi viện nhờ mẹ Trương giúp thu mua cổ phần của một công ty mà cô đã ấn định từ trước. Xong hết thì trong thẻ của cô chỉ còn lại một ít đủ để tiêu dùng sắp tới, dù không nhiều lắm nhưng đối với cô thì bao nhiêu đây là dư cho cô tiêu xài.

Quyển truyện của cô đã viết xong lưu trữ vào bản thảo cũng cài đặt giờ thêm chương mới nếu tính ra thì cũng phải vài tháng mới hết, bên chứng khoán thì cô mỗi ngày vào thị trường đổi mới một chút rồi mua thêm vào vài khoản không thì bán ra đổi tiền. Bây giờ cô chăm chú vào luyện game, nhân vật của cô đã lên cấp 63 chỉ trong không tới một tuần, hiện tại toàn thân trang bị điều là màu cam còn được thêm hai con thần thú, một con thú cười Hỏa Long trưởng thành đến cấp 60, một con Phượng Hoàng làm thú sủng đạt đến cấp 62. Phải nói hiện giờ cô là người đứng thứ 3 trong game về trang bị, thứ 5 trong game về thú cười, thứ 4 về thú sủng, thứ 2 trong bảng xếp hạng PK riêng và thứ 7 trong bảng xếp hạng thực lực.

Lúc này cô đang đánh boss Thực Thiễn, con boss này có thể rơi ra đá bảo thạch tím hiếm thấy, tỉ lệ rơi là 1/1000 tức là phải đánh 1000 lần thì sẽ ra một viên. Cũng không biết là may mắn của cô tới hay là sao, trong hôm nay mỗi lần đánh sẽ rơi ra một viên đá này cho cô, hiện tại trong túi cô đã có gần 100 viên đá, chỉ cần đánh đủ 100 viên sẽ có thể đổi cho cô một vật trong cửa hàng bí mật.

Đang đánh ngon lành thì thấy màn hình lấp lóe cột mana của cô đã giảm một nửa thanh,giật mình tìm kiếm xung quanh đồng thời cũng quăng mana vào duy trì cột mana. Cô chú ý tới bên góc phải có một người đang đứng, nhanh chóng kích vào nhân vật xem thông tin đối phương, thì ra là một cung thủ nam cấp bậc cũng rất cao,khi nhìn lên tên của người nọ thì làm cô trợn mắt mà cảm thấy khó tin nhưng đây là sự thật, người nọ là "Thượng Đế".

"Thượng Đế, anh làm Thượng Đế tới nghiệm luôn phải không vì sao tập kích tôi chứ?..... #\$\$%&..... " Nạp Lan Mỹ Linh làm bầm trong miệng nguyên rửa người nọ, cô dứt khoát không thêm mana nữa cũng không đánh nữa cứ đứng yên tại chỗ chờ chết.

Không bao lâu thì cũng ngã xuống, hộp thư thông báo của hệ thống báo lên: " Bạn đã bị người chơi Thượng Đế mật sát, được thêm vào danh sách kẻ thù của bạn. "

Nhìn thông báo mà cô tức tối thấy sao cũng thấy chóng mặt, tắt hộp thư lại dạo thế giới một vòng tới khi không có việc gì làm thì ra ngoài đang định sống lại tại chỗ thì ngạc nhiên nhìn thấy người đứng kế bên xác chết của cô, người này không xa lạ là người giết cô Thượng Đế, cô khó hiểu giết người xong còn không đi lại đứng canh xác làm gì.

Bực mình cô nhấn tin lên, vừa nhấn vừa nguyên rửa trong lòng mười tám đời tổ tông người nọ.

Soái Mỹ: " Anh giết người xong còn canh xác là ý gì đây hả?. "

Thượng Đế: " Vì sao không sống lại?."

Tốt thật đấy, canh xác cô còn hỏi cô vì sao không sống lại, cô mà sống lại để bị giết tiếp à, ai không biết Thượng Đế một khi giết ai thì phải đến 10 lần, cô đã cố tình không sống lại chờ anh ta đi ai biết còn bị anh ta hỏi như thế có buồn cười không chứ, cô không muốn nói chuyện nữa.

Thấy cô im lặng không lên tiếng bên kia im lặng một lúc rồi gửi tới một tin mật ngữ.

Thượng Đế: " Vì sao?.. "

Soái Mỹ: "... Thượng Đế nhà anh, ai không biết mỗi lần anh đi giết người thì cũng đánh cho chết từ 10 lần trở lên mới thôi anh còn hỏi tôi vì sao không sống lại, sống lại cho anh giết nữa à... Không sống. "

Thượng Đế: "... "

Nạp Lan Mỹ Linh phát tiết bất mãn của mình xong lại nhìn thấy Thượng Đế phải cầm nín gửi biểu tình thì tâm trạng khá hơn rất nhiều, cô còn muốn offload luôn nhưng chưa kịp làm thì bên kia lại gửi một tin qua.

Thượng Đế: " Sống lại, không giết. "

Nạp Lan Mỹ Linh nhìn tin nhắn nữa ngày mới hiểu được là đại thần này kêu cô sống lại ngay bây giờ và điều quan trọng là anh ta sẽ không giết cô thêm lần nào nữa. Nửa tin nửa ngờ do dự mãi cô quyết định sống lại, nếu hôm nay cô offload thì sẽ mất đi điểm liên kích và cô phải đợi tuần sau mới đánh lại được con boss này để kiếm đồ. Không biết là do cô đã dùng hết vận may hay sao mà khi muốn so sống lại thì được thông báo là hết thuốc hồi sinh, vào show mua thì số lượng đã hết buồn bực cô gửi một tin mật cho Thượng Đế.

Soái Mỹ: " Thượng Đế: hết thuốc rồi, show cũng đã không còn không sống lại được. "

Tin vừa gửi đi chưa đến 1 phút thì bên Thượng Đế gửi cho cô một giao dịch, khó hiểu nhưng cô vẫn kích đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Nhận giao dịch với Thượng Đế sau khi trao đổi nhìn thấy là thuốc hồi sinh cả hàng giao dịch 8 tổ điều là thuốc hồi sinh cũng làm Nạp Lan Mỹ Linh ngó người ra, có ai nói cho cô biết người chuyên đi giết người khác vì sao lại có nhiều thuốc hồi sinh như vậy, mà vì sao cho cô làm gì có âm mưu gì đây, hay là muốn cô sống lại rồi giết tiếp với số thuốc này có thể cô sẽ bị giết tới mấy ngay ấy chứ chẳng chơi.

Đang do dự nên nhận hay không thì Thượng Đế lại nhắn tới tin mật cho cô, im lặng mở ra tin mật vừa nhìn cô thật muốn mắng chửi to " Khốn Kiếp "

Thượng Đế: " Sống Lại. "

Soái Mỹ: " Đã biết "

Nạp Lan Mỹ Linh hậm hực trả lời một câu rồi kích nhận kết thúc giao dịch, túi đồ của cô lập tức đầy không còn trống một ô nào. Trong giao dịch mỗi ô có thể để đến 999 mà túi mỗi ô chỉ có 99 số lượng, mang theo tâm trạng hậm hực mà sống lại tại chỗ.

Bên đây cô vừa sống lại thì bên kia Thượng Đế lại gửi qua một yêu cầu giao dịch nữa với cô, không hiểu là ý gì với lại trong túi đã đầy nên cô nhấn từ chối giao dịch, chỉ là từ chối cái này thì cái khác lại tới nữa, cứ như vậy từ chối mấy lần Nạp Lan Mỹ Linh cô cũng hết kiên nhẫn quay chuột vào khung

chất mặt.

Soái Mỹ: " làm gì đây, túi đầy cả rồi không thể thêm được gì nữa đâu, rốt cuộc là đại thần anh muốn làm cái gì hả?."

Nạp Lan Mỹ Linh là thật sự nóng nảy lời lẽ cũng không như thường mà thể hiện khó chịu rất rõ ràng, năm lần bảy lượt cứ mời mời mời không thấy chán sao chứ người không chán thì người ta cũng chán ngán tới cổ luôn rồi.

Thượng Đế không trả lời Nạp Lan Mỹ Linh cũng không biết làm gì chỉ là không gửi giao dịch với cô nữa, Nạp Lan Mỹ Linh nghĩ là anh ta không làm phiền cô nữa nên muốn di chuyển nhân vật của cô rồi đi nhưng vừa đi được một chút thì nhận được hộp thư có thư gửi đến, dừng lại nhân vật quay chuột mở thư bên trong hiện người gửi lại là... Thượng Đế....

Trên đầu hiện lên mấy đường hắc tuyến, cô có phải là bị ma ám hay vận xui tới rồi mà muốn tránh lại tránh không khỏi người này thế. Mở thư bên trong chỉ có mấy chữ ngắn gọn mà cùng lúc mở thư trong túi tiền của cô cũng thêm con số không nhỏ, cũng biết tên Thượng Đế này không thích nhiều lời nhưng cũng không cần ngắn ngủi thế này thôi chứ. "Cấm trả, gấp lại sau."

Lay hoay một hồi Nạp Lan Mỹ Linh mới hiểu hai chữ cấm trả này là ý gì, bởi vì cô lúng lúng khắp nơi ruốc cuộc cũng tìm thấy trong túi tiền thêm 10 ngàn vạn kim tệ không khóa. Bánh lớn từ trên trời rơi xuống này Nạp Lan Mỹ Linh cảm thán rằng cô thật sự sẽ nuốt trôi hay không đây và đáp án là không biết, bây giờ cho dù cô muốn ói ra thì cũng không ai nhận người ta vừa thông báo xong rồi cũng offloading luôn chỉ để lại một lời kết bạn gửi cho cô trên đời này sao lại có người như thế chứ, giờ cô không muốn cũng phải nhận phiền chết thôi.

Bên này Nạp Lan Mỹ Linh ảo não bất bình thì ở một nơi khác một người lại có tâm trạng khác hẳn với cô, máy tính trên bàn không ngừng chạy các hình ảnh cùng với bàn tay nhấp trên bàn như một giai điệu, hình ảnh cũng chỉ có mỗi một người nếu Nạp Lan Mỹ Linh ở đây sẽ kinh ngạc tới rớt cằm vì người trong hình không ai khác mà là Nạp Lan Mỹ Linh cô.

Hình ảnh hàng ngày của cô điều có, cả hình lúc ra ngoài tới nơi nào hay ăn uống hoặc vui chơi đầy đủ các hình ảnh giống như được xem chi tiết tại chỗ.

Lúc này lại vang lên tiếng cười nhẹ rồi hai bàn tay bắt đầu bay múa trên bàn phím hiện lên một loạt ký tự, không bao lâu thì trên máy tính thôi báo đã hoàn thành tiếng cười lại vang lên nhẹ nhàng như có tìm được thú vị.

Người này đóng lại máy tính vẫn ngồi trên ghế ngâm nga một giai điệu nào đó vài phút sau thì ngừng lại tự thì thầm trong miệng "Thật khéo gấp lại nhau, lần sau....."

Bên Nạp Lan Mỹ Linh cũng xuống máy nhìn thời gian cũng đã gần tới rồi thối mắc vì sao từ chiều tới giờ không ai đem cơm nước gì lên cho cô, bước xuống giường mang dép rồi khoác áo khoác lên mở cửa ra ngoài. Bên ngoài không mở đèn ngôi nhà lúc này nhìn thấy rất tối, Nạp Lan Mỹ Linh nghi ngờ có chuyện gì đó đứng một chút cho mắt thích ứng, cô cẩn thận bước ra ngoài lần mò theo cầu thang bước xuống nhà dưới. Chân chạm tới đất bằng cô thở nhẹ ra một cái tiếp tục tìm kiếm công tắc điện phải mất một lúc lâu sau mới tìm thấy, Nạp Lan Mỹ Linh nhanh chóng mở đèn lên ánh sáng được bật lên cô nheo mắt lại chờ thích ứng lần nữa thì cô mở to trừng mắt nhìn cảnh trước mặt.

Vỏ bia, rượu, giấy đầy sàn nhà. Thức ăn nước uống bữa bãi trên bàn trên ghế, có ai cho cô biết đây là nhà cô hay là bãi rác không. Trong nhà một người làm cũng không thấy ai dọn dẹp nhà cửa mà lại thành ra thế này, người làm trong nhà đi đâu hết mà trời vừa tối đã không thấy ai.

Nạp Lan Mỹ Linh đi vào trong bếp kiểm tra vừa vào cô thiếu chút nữa ngã nhào, bên ngoài như bãi rác còn trong bếp phải nói là chiến trường. Lúc này cô giẫm lên cái đĩa suýt nữa trượt chân ngã xuống đất may mà cô nhanh chóng giữ thăng bằng trở lại, bên trong bếp các loại nồi miêu xoang chảo hay dao thớt các loại giống như vừa trải qua một trận lửa tẩy rửa, chén đĩa và tô đĩa cái thì bể, cái thì dầu mỡ bám vào không tẩy rửa còn không thì cũng nằm trong bồn rửa được chứa đầy nước.

Nhìn thấy cảnh tượng trong ngoài này lòng cô tức giận dâng lên, không phải nói cũng biết là vì sao ngôi nhà của cô lại thành ra như vậy rồi đấy. Nạp Lan Mỹ Linh chạy lên lầu đi ngang qua kệ báo gần cầu thang nhanh tay chụp lấy chìa khóa dự phòng được móc ở đó bước nhanh tới phòng của Kha Ngọc Danh cô không gõ cửa mà lại dùng chìa khóa mở ra luôn, trong phòng hoàn toàn không có một bóng người ngăn nắp gọn gàng chần mềnh nếp gấp không xê dịch như chưa từng có người đụng vào, nhìn tới đây thì trong lòng cô cũng đã rõ ràng Kha Ngọc Danh không ở nhà đã mấy ngày rồi cũng có thể từ ngày cha cô đi thì Kha Ngọc Danh cũng ra ngoài, vậy thì hôm nay có thể Kha Ngọc Danh về nhà làm cái gì đó rồi cũng nhanh chóng đi mới không có ai cho cô bắt được hung thủ làm ra thảm họa của ngôi nhà này.

Nạp Lan Mỹ Linh nghiêng răng tức giận dùng sức đóng cửa lại một mạch về phòng của mình, vào phòng cô chớp lấy cái điện thoại tức tốc gọi điện cho người dọn dẹp nhà cửa cũng gọi luôn cho người làm hỏi nguyên do không ở nhà.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

“Xin chào! Tôi muốn thuê người làm vệ sinh ngay lúc này và trả tiền theo giờ.....Được, có thể lên gấp đôi.....Tôi đang gấp có thể kêu người qua liên không.....Được tôi biết rồi, tạm biệt. “ nói xong điện thoại gọi người dọn dẹp nhà cửa Nạp Lan Mỹ Linh lập tức gọi ngay cho người giúp

việc trong nhà, chuông điện thoại vang lên hồi lâu mới có người bắt máy: “Chú Trương, là con Tiểu Linh đây. “

“Tiểu Linh à, sao lại gọi cho chú giờ này vậy? Hôm nay chú xin nghỉ phép về quê hai ngày ngày mai là chú lên rồi, trong nhà có chuyện phải về trị hoãn không được. Yên tâm chú có nói với ông chủ rồi cũng thu xếp trong nhà xong đủ thời gian để chú lên, chú có nói với con Tâm chăm sóc bữa ăn cho con rồi, có ăn cơm đúng giờ không vẫn đem lên phòng cho con à, muốn gì thì nói con Tâm nó làm cho nghe, ông chủ không có nhà Tiểu Linh nghe lời chú đừng đòi co với hai mẹ con họ Kha kia một mình con cẩn thận khi nói chuyện với họ, họ không phải người tốt lành gì cho cam “ Chú Trương vừa nghe lại Nạp Lan Mỹ Linh gọi thì như bắn pháo liên thanh mà nói cũng giải thích vì sao không ở nhà cho cô, giọng nói còn mang theo áy náy với cô cũng không quên lo lắng cho cô ở nhà một mình.

Chú Trương là đầu bếp chính trong nhà cũng là người theo mẹ Nạp Lan Mỹ Linh từ khi gả cho cha Nạp Lan Mỹ Linh tới nay, trong nhà bếp một tay chú Trương thu xếp. Khi mẹ Nạp Lan Mỹ Linh không còn chú Trương cũng không rời đi mà ở lại chăm sóc tiếp cho Nạp Lan Mỹ Linh, thường thì không có việc gì làm Nạp Lan Mỹ Linh sẽ chạy xuống bếp học nấu ăn với ông tình cảm từ đó thân thiết hơn nhiều lúc đầu chú Trương không được tự nhiên mà kêu tên của Nạp Lan Mỹ Linh nhưng dần dần cũng bị tính cách quẩn người của Nạp Lan Mỹ Linh cảm hóa, lúc nào cũng kêu Chú Trương này Chú Trương kia sau này kêu càng thuận miệng hơn cũng tăng tình cảm hơn.

Cho dù như thế nào chú Trương cũng bắt Nạp Lan Mỹ Linh là khi có người ngoài thì không thể gọi như vậy để người ta không biết nghĩ bậy bạ cho gia đình, miệng lưỡi thiên hạ nhiều gièm pha có thể giết người không thấy máu nên phải kiên kỵ nhiều thứ.

“Không có gì đâu chú Trương, tại không có thấy chú nên điện thoại hỏi thăm chú thôi. “Nạp Lan Mỹ Linh hít một hơi mạnh để đè cảm xúc xuống rồi trả lời lại.

Lần này cô nói dối Chú Trương, theo tính tình chú Trương nếu biết việc này thì đến cả cô hay cha cô cũng không thể giữ lại chú Trương. Phải biết chú Trương yêu nhà bếp mình đúng còn hơn con mình, lau chùi một hạt bụi cũng không có chứ đừng nói chi là thâm canh lúc cô xuống dưới nhìn thấy.

“Ha ha ha. Ở nhà ngoan ngày mai chú Trương về làm thêm nhiều món ngon cho Tiểu Linh nhà chúng ta nha, vậy đi chú còn có việc mai gặp chúng ta nói tiếp nhé. “Nghe Nạp Lan Mỹ Linh nói xong chú Trương cười một hồi lại như có việc bận nói vài lời dủ dờ cô muốn kết thúc cuộc gọi.

“Bye chú. “Nạp Lan Mỹ Linh cũng không có kéo dài thời gian mà nói tạm biệt rồi cúp máy.

Điện thoại vừa xong chuông cửa lập tức vang lên, Nạp Lan Mỹ Linh nhanh chóng ra ngoài sân mở cửa cô nghĩ là nhân viên vệ sinh tới vì hẹn trong 10p cho nên cũng không nhìn mắt cửa mà mở cửa luôn, ai biết người bên ngoài không phải người cô đợi mà lại là người khác à không là một nhóm người mới đúng.

Bên ngoài nam có nữ có nhìn qua cũng chừng 15, 16 tuổi, gần 10 người tất cả, bọn họ cũng không liếc mắt nhìn Nạp Lan Mỹ Linh một cái thấy cửa mở thì chen chân nhanh chóng đi vào, có người còn cố ý đụng vào cô muốn cô té may mà cô vịn vào cánh cửa giữ lại được thăng bằng. Nạp Lan Mỹ Linh ngẩng mặt lên nhìn vào người đụng mình là một cô gái tóc nhọn đỏ khuôn mặt đánh một lớp phấn dày cộm đang dùng ánh mắt khinh miệt đặc ý nhìn cô thấy cô ngẩng mặt nhìn thì lại hiện lên ganh tị trong mắt, cô à liếc cô một cái rồi xoay người bước đi.

Nhìn một đồng người không quen bước vào nhà mình, Nạp Lan Mỹ Linh vừa tức giận vừa khó hiểu vội vàng nhanh chân vào trong, chỉ là tới vừa lúc nghe được âm thanh khó nghe bắt bẻ của những người khách không quen này.

“Sao lại chưa dọn dẹp sạch sẽ thế này, không phải nói chúng ta ra ngoài một lúc là có thể làm sạch sẽ hết sao?.” giọng nữ chanh chua oán hận vang lên cũng là cô gái tóc đỏ lúc này, nói xong vừa lúc nhìn thấy Nạp Lan Mỹ Linh vào chỉ tay vào cô quát nạt còn những người khác thì đứng xem kịch vui: “Con nhỏ kia, mày mau vào dọn dẹp cho sạch sẽ trong này cho tao, người làm gì mà không biết làm gì trong nhà thế này mà để khách vào được à, mày tin tao nói cho cô chủ đuổi mày ra ngoài lập tức không còn không mau dọn dẹp đi.”

Nạp Lan Mỹ Linh hơi phản ứng chậm ngơ ngơ một chút rất nhanh lấy lại tin thần của mình, nếu cô đoán không sai cô chủ trong miệng của cô à chắc chắn là Kha Ngọc Danh. Nạp Lan Mỹ Linh cười lạnh một tiếng khuôn mặt trầm xuống, tốt lắm Kha Ngọc Danh thật tốt muốn làm cô chủ nhà Nạp Lan này muốn điên rồi phải không để xem là Kha Ngọc Danh cô lên được hay là Nạp Lan Mỹ Linh tới bị kéo xuống đây.

Nạp Lan Mỹ Linh không nói lời nào thẳng thừng xem mấy người ở trong nhà cô này là không khí mà nhấc chân bước hướng lên cầu thang về phòng mình, mấy người đó không ngờ là cô lại bỏ đi không quan tâm đến họ, trong lòng họ xem cô là người làm của nhà này lại bị không nhìn tới làm họ cảm thấy rất mất mặt. Bởi vì ở nhà Nạp Lan Mỹ Linh theo thói quen mặc một bộ đồ bình thường thoải mái kiểu dáng gần giống với đồ người làm trong nhà, chỉ khác là áo tay dài và không có đeo vải đỏ trên cổ mà thay thế bằng dây chuyền ngọc trai. Nạp Lan Mỹ Linh vừa tới gần cầu thang đã bị chặn lại người chặn cô là một cô gái với phong cách sexy và tóc nhọn màu vàng, cô ta chắn ngang cầu thang không cho cô bước tiếp giọng điệu thách thức nói.

“Thế nào đi tiếp đi chứ, sao lại dừng lại rồi không phải mày muốn đi sao. À! Tao không biết dạng người ở như mày lấy đâu ra gan lớn mà muốn chống lại tụi tao đó, mày nói xem”

“Dừng nha, đi tiếp đi tiếp đi. “

Cô gái tóc vàng vừa nói xong thì mọi người đều cười lên hùa theo thậm chí mấy người nam kia còn tiến lên kéo tóc cô, Nạp Lan Mỹ Linh cực kỳ khó chịu thấy mấy bàn tay kia chạm vào thì trở tay bắt lấy tay một người, một chân lùi ra sau lấy góc 90° dùng lực kéo gấp người lại quăng người kia qua vai, bởi vì cô đứng đối mặt với cầu thang và cũng không may là cô gái tóc vàng cũng ngay vị trí trước mặt cô, khi quăng ngã người cũng đồng thời người ngã này đè lên khiến cả hai điều ngã chổng vó tại bậc cầu thang.

Việc xảy ra bất ngờ khiến mấy người còn lại vừa kinh ngạc choáng váng bắt tri bắt giác lùi ra sau một bước, lúc này Nạp Lan Mỹ Linh cũng không đòi co với mấy người này cô chen chân bước lên cầu thang vào phòng sập cửa lại.

Rầm.

Tiếng động làm bọn họ hoàn hồn lại, nhanh chóng đỡ hai người đang ngã ngối kia chưa đứng lên được vừa đỡ người dậy thì chuông cửa lại vang lên liên tiếp.

Lần này Nạp Lan Mỹ Linh không ra ngoài mở cửa nữa mà đứng tại lang can nhìn ra phía ngoài, bên ngoài là một người phụ nữ không ai xa lạ là Kha Mẫn.

Hôm nay vốn dĩ Kha Mẫn hẹn nhau với mấy người bạn đi bảo dưỡng, vốn là có thể về sớm nhưng lại bị kéo đi nghe kịch thời gian trở về nhà trễ hơn bình thường nhiều, lúc này bà ta đứng bấm chuông cửa vài lần mà vẫn chưa có người ra mở cửa cho bà ta trong lòng phát bực càng dùng sức mà nhấn chuông.

Bên trong thì mấy người khách này dùng đẩy nhau không ai muốn ra mở cửa cả, mấy người bọn họ là do Kha Ngọc Danh kêu tới chơi hiện giờ Kha Ngọc Danh không có mặt trong nhà mà bọn họ lại bị người làm trong nhà là Nạp Lan Mỹ Linh làm cho bế mặt cũng không muốn giống người làm chạy ra mở cửa cho người ta, cho nên bọn họ người dùng ta đẩy ai cũng không muốn ra.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Kha Mẫn bấm chuông cả buổi mà không có ai ra mở cửa cho bà ta, vừa bực tức vừa nghi ngờ vì trong nhà không thể không có người mà giờ này cũng không thể nào là đi ngủ vậy chỉ có hai khả năng một là trong nhà có việc bận rộn quá nên không ra nhưng điều này không thể xảy ra lượng công việc trong nhà không nhiều như vậy, thứ hai là không muốn ra nếu điều này thì có khả năng hơn có thể do người khác không cho, người khác ở đây không ai khác là Nạp Lan Mỹ Linh con tiểu tiện nhân kia chứ làm gì con gái bà ta lại làm vậy.

Nghĩ tới đây Kha Mẫn trong lòng tức giận dâng lên cao, bà ngẩng đầu nhìn lên trên ban công phòng Nạp Lan Mỹ Linh nghiêng răng nghiêng lợi. Bà ta không biết là trong nhà đúng là không có người nào à không có người nhưng không phải là người của gia đình Nạp Lan mà là bạn của con gái bà ta, bà ta tiếp tục bấm chuông cửa càng bấm càng nhanh đến mức tê cả tay cửa bản thân mà không thấy một bóng người bước ra, Kha Mẫn lui lại không bấm chuông nữa mà lục túi xách lấy điện thoại ra muốn gọi.

Đúng lúc này một chiếc xe tải nhỏ chạy tới đậu ngay trước mặt Kha Mẫn làm bà ta giật mình, người bên trong nhanh chóng bước ra đội ngũ khoảng 5 người trong tay cầm các dụng cụ vệ sinh bước xuống đi tới đưa tay lên muốn bấm chuông nhưng Kha Mẫn bắt ngờ lên tiếng ngăn lại.

"Mấy người sao lại tới nhà tôi, trong nhà tôi rất sạch sẽ các người muốn mang những thứ này vào làm gì hả, nhìn đáng về là công nhân vệ sinh đi tới nhà tôi làm gì chứ? "

Kha Mẫn hơi bất ngờ khi có xe đậu trước nhà khi nhìn thấy người xuống thì khinh thường trong mắt hiện lên rõ ràng cũng nghi ngờ vì sao công nhân vệ sinh lại tới đây nhìn đáng đáp là muốn vào nhà bà ta nên vội vàng ngăn chặn lại, trong nhà Nạp Lan khi nào thì cần công nhân vệ sinh tới làm việc chứ chắc là tới nhầm chỗ thì có, ôm suy nghĩ như thế Kha Mẫn nói chuyện cũng không chút lưu tình.: "Những thứ công nhân như các người thì ra ngoài đường mà dọn dẹp không có mất sao mà lại tới đây, không nhìn thấy nơi này là nơi cao cấp sao hạng người như các người có tư cách gì vào chứ cũng chẳng qua là người dọn vệ sinh. "

5 người đối diện nghe thấy cau chặt mày lại, trong lòng tức giận nổi lên một cô gái trong đó nóng nảy lên tiếng.

"Bà già kia bà nói gì hả? ".

Nói xong còn muốn tiến lên trước nhưng bị ngăn chặn lại, một người nhìn có vẻ chừng chạc nhất trong đó ngăn cô ấy lại lên tiếng kêu nhìn cô ấy cảnh cáo.

"Tiểu Tuyết. "

Trong 5 người mỗi người đều có thể nhìn ra khác biệt, cô gái được gọi Tiểu Tuyết kia vừa nhìn đã biết là người nóng nảy không dễ chịu thua thiệt, còn có hai người nhìn giống nhau như đúc độ tuổi cũng tương tự vừa nhìn liền biết sinh đôi một người có ánh mắt như hồ ly còn lại một người thì lạnh lùng, người nhìn nhỏ nhất trong đám mặt đeo kính cận khoe miệng lúc nào cũng có tia cười lúc nghe lời nhục mạ của Kha Mẫn thì tươi cười trở nên trầm hơn, người cuối cùng là người ngăn cản cô gái nhìn chừng chạc cũng lớn tuổi nhất vừa nhìn cũng biết người này là đầu đàn của họ.

Kha Mẫn nhìn thấy vậy nghĩ là do bà ta nói quá đúng nên không phản ứng gì, Kha Mẫn tiếp tục nói lời không hay bà ta trút hết bực mình của mình lên người khác thân nhiên mà nói. "Hừ! Tôi nói không đúng sao, hạng người các người mau cút đi ở đây thật ô nhiễm không khí mà. "

Không ai biết những người này cũng không phải là nhân viên vệ sinh bình thường, đối mặt với những lời của Kha Mẫn nói ngoài cô gái Tiểu Tuyết lộ ra tức giận thì hết thấy đều nhìn hờ không để tâm tới một dạng. Người không biết còn nghĩ là họ sợ nên không lên tiếng thật là không muốn tranh cãi với

loại không đầu óc như Kha Mẫn, bất quá cũng không thể nói cứ để cho bà ta nói mãi lúc này người lớn nhất trong họ lên tiếng cũng đem Kha Mẫn làm cho tức giận run.

"Chúng tôi không biết bà là người nào nhưng chúng tôi là được người nhà này gọi tới, bà không có tư cách nói gì tới chúng tôi. Hiện giờ tôi gọi điện cho người kia để xem người kia nói thế nào mới tính, còn bà thì không có quyền gì cả chúng tôi chỉ nghe người kêu thôi. "

"Các người... Được thôi để xem các người vào nhà tôi được không mới được. "Kha Mẫn tức giận dậm chân rồi hất cằm khinh bỉ nói.

Mấy người cũng không để ý tới Kha Mẫn mà lấy điện thoại ra điện thẳng cho Nạp Lan Mỹ Linh, Kha Mẫn nhìn thấy cũng chỉ là cười khinh miệt cũng lấy điện thoại ra bấm bấm.

"A Lô..."

Không bao lâu đầu bên kia bắt máy một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, không sai là giọng của Nạp Lan Mỹ Linh mà Kha Mẫn vừa nghe thấy loáng thoáng giọng nói cũng đoán được là ai, sắc mặt của bà ta thay đổi nhìn chằm chằm vào điện thoại đang kết nối kia.

"Xin chào, chúng tôi là người bên công ty vệ sinh nhà cửa, hiện giờ chúng tôi đã tới nhà theo lời chủ nhà rồi chúng tôi có thể vào không? ". Nghe được giọng nói người gọi hơi kích động một chút rồi trở lại bình thường.

"Là, tôi sẽ nhanh chóng mở cửa cho. "Nạp Lan Mỹ Linh vừa nghe thấy là người dọn dẹp vệ sinh cho nhà mình thì vội vàng nói, chỉ nghe thấy một tiếng cảm ơn rồi điện thoại cũng treo.

"Cảm ơn."

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Nạp Lan Mỹ Linh nhanh chân mở cửa bước ra vừa bước chân tới cầu thang nhìn thấy mấy người kia vẫn như cũ đứng đó còn to nhỏ nói chuyện với nhau, cô cũng mặc kệ bọn họ dù sao thì họ cũng ở nơi này không bao lâu nữa đâu.

Ung dung mà đi ra ngoài không liếc nhìn một cái nào với đám người này, cô đi ra mở cửa mỉm cười với người bên ngoài cũng liếc mắt đánh giá luôn thể.

"Tới rồi sao, mọi người vào đi.". Nạp Lan Mỹ Linh vừa mở cửa vừa nói, cũng không biết có phải hay không có ý nhưng dáng vẻ của cô hoàn toàn không có chú ý tới Kha Mẫn đứng lù lù ở kia.

Kha Mẫn ánh mắt như muốn phun lửa mà nhìn chằm chằm vào Nạp Lan Mỹ Linh vừa muốn lên tiếng thì Nạp Lan Mỹ Linh đã quay người đứng đối diện với bà ta, cô trên mặt là vừa cười như không cười cũng biểu hiện kinh ngạc với Kha Mẫn lên tiếng chặn họng bà ta trước.

"Đi về rồi sao không vào nhà, đừng để người ta thấy lại nói tôi là người độc ác ba đi không bao lâu thì muốn đuổi đi nhá."

Nạp Lan Mỹ Linh rất không khách khí mà đã kích bà ta, thấy chưa đủ cô còn cố ý bày tỏ về mặt bất đắc dĩ hướng bà ta lắc lắc đầu còn chặc chặc lưỡi với bà ta nói.

"Đi à, thật không biết nói đi thế nào nữa lớn tuổi rồi mà đi cứ muốn đi đêm vậy!. Với lại nha, cũng nhờ phúc của cô con gái của đi mà tôi phải kêu người dọn dẹp nhà cửa đó, à tí thì quên mất, con gái đi còn để mấy đồng rác rưởi với a mêu a cầu bên trong nếu thuận tiện đi kêu cô con gái yêu quý đó nhanh dọn đi nếu không tôi không đảm bảo được gì đâu nhá. "

Nạp Lan Mỹ Linh nói xong mỉm cười với Kha Mẫn một cái rồi dẫn đầu vào trong nhà, cũng không quên kêu mấy người dọn vệ sinh vào luôn thuận tiện đóng lại cửa.

"Mây...". Kha Mẫn trơ mắt nhìn Nạp Lan Mỹ Linh nói xong vào nhà tức giận đến khó thở giậm chân bên ngoài.

Kha Ngọc Danh vừa từ bên ngoài mua đồ về thì thấy được mẹ mình đứng ngoài cửa về mặt tức giận vô cùng, trong lòng cũng khó hiểu vội bước nhanh tới lên tiếng hỏi: "Mẹ, sao mẹ lại đứng đây vậy, lại quên chìa khóa sao, còn người làm đầu sao không ra mở cửa? ". "

Kha Mẫn nhìn thấy con gái thì tức giận cũng vui đi phần nào, vừa nghe con gái hỏi tới thì lại không ức chế được mà giọng điệu trở nên gay gắt hơn.

"Con đừng nói nữa mẹ chút nữa là tức chết luôn rồi. "

Kha Ngọc Danh vừa nghe cũng đoán được đại khái cũng biết trong nhà có ai có thể làm Kha Mẫn tức giận tới trình độ này ngoài Nạp Lan Mỹ Linh chứ, tuy là đoán vậy nhưng Kha Ngọc Danh cũng hỏi ra miệng để chắc chắn.

"Chuyện gì a, liên quan tới Nạp Lan Mỹ Linh con nhỏ đó sao." vừa nói Kha Ngọc Danh móc chìa khóa ra mở cửa.

"Vào nhà rồi nói. " thấy con gái mở cửa Kha Mẫn vội vàng nói, trong lời nói của bà ta cũng đã gián tiếp trả lời cho Kha Ngọc Danh câu hỏi trên.

Hai mẹ con vào trong nhà thì thấy 5 người công nhân đang dọn dẹp tại phòng khách lại thêm một nhóm người đứng tại bậc cầu thang ngo tới ngo lui, Nạp Lan Mỹ Linh thì đứng gần sofa chơi điện thoại trong nhà không khí rất quái dị, riêng Kha Ngọc Danh nhìn thấy 5 người dọn dẹp chỉ ngạc nhiên một chút rồi nhìn đám người đứng cầu thang liếc mắt một cái với bọn họ rồi rời ánh mắt vào Nạp Lan Mỹ Linh đang đứng kia, Kha Ngọc Danh không bắt ngờ gì khi khắp nhà đều là rác nhưng Kha Mẫn lại rất ngạc nhiên nhưng bà ta cũng không phải dạng vừa gì nên cũng hiểu nguyên nhân do đâu với lại cũng có thêm một số người khác ở đây nên cho dù trong lòng nghĩ thế nào thì ngoài mặt vẫn không lộ ra.

Nạp Lan Mỹ Linh như cảm nhận được ánh mắt của Kha Ngọc Danh quay đầu nhìn một cái rồi thuận tay bỏ điện thoại vào túi hai tay vòng trước ngực quay người đối diện với Kha Mẫn, lúc này cô nhếch môi cười còn không đợi cô lên tiếng thì đám người đứng tại bậc cầu thang đã tranh nhau nói, mấy cô gái bước nhanh tới chỗ Kha Ngọc Danh và Kha Mẫn nói trước.

"Danh Danh cậu về thật là đúng lúc nếu không bọn mình cũng không biết bị khi dễ như thế nào nữa. "

"Phải đó Danh Danh cái người làm này của nhà cậu thật không hiểu phép tắc gì cả nên đuổi cổ đi thì hơn. "

"Bọn mình tới nhà cậu chơi cũng không nên để bọn mình ngậm tức giận và khi dễ như vậy, nếu không, bọn mình không bao giờ tới nhà cậu cũng như cậu khỏi phải tới nhà ai cả. "

"Phải đó "

Cả đám con trai cũng phụ họa theo, Nạp Lan Mỹ Linh nhìn tròn mắt hai trước mình âm thầm cười lạnh trong lòng, không biết cô nên nói đám người này ngu ngốc hay là không có não để suy nghĩ nữa đến bây giờ còn nghĩ Nạp Lan Mỹ Linh cô là người hầu trong nhà nữa chứ. Có người hầu nào có thể ăn mặc hàng hiệu sao?, có người hầu nào ở phòng riêng lớn được làm theo sở thích sao?, có người làm nào lại có thể gọi người tới dọn vệ sinh mà dùng điện thoại loại mới nhất thịnh hành nhất sao?, có sao, có sao... Nạp Lan Mỹ Linh nở nụ cười nhẹ nhàng nhìn Kha Ngọc Danh, hiện tại Kha Ngọc Danh tâm trạng cũng sẽ không thể nào thoải mái được đi?.

Đúng như Nạp Lan Mỹ Linh nghĩ Kha Ngọc Danh hiện tại thật muốn giết hết mấy người trước mắt này, Kha Ngọc Danh cô à có nói người này là người làm sao? Vì sao mấy người này không nhận ra con nhỏ chết tiệt kia bộ dạng còn muốn là chủ nhân hơn cô à chứ, nhưng nghĩ tới gia cảnh của mấy người này không tệ điều là con ông cháu cha vội áp xuống xúc động trong thân mình.

Kha Ngọc Danh bình ổn cảm xúc rất nhanh nhưng cũng chậm hơn lời nói của Nạp Lan Mỹ Linh một chút.

"Ngọc Danh không nói với bạn em là Nạp Lan gia còn có chị, con gái lớn của người vợ đã mất Nạp Lan Mỹ Linh sao?, hình như đây là nhà chị thì phải. Ô! Chị quên mất hiện giờ em là em của chị tuy không cùng một mẹ cũng không cùng một người cha, nhưng dù sao cha cũng đã lấy mẹ em làm vợ kế thì em cũng đã là một nửa người Nạp Lan gia còn gì. Không nhớ chị là chị của em không sao, nhưng em cũng không nên làm ngôi nhà thành bãi rác còn có đem theo mấy cái a miêu a cầu vào trong nhà làm mất vệ sinh chứ.?"

Nạp Lan Mỹ Linh nói vừa dứt câu thì trong nhà này mỗi người một vẻ mặt rất không hên mà gặp người nào cũng đưa mắt nhìn Nạp Lan Mỹ Linh

Cô cũng không quan tâm đến vẻ mặt của ai, biểu cảm như nhớ ra cái gì tiếp tục nói với Kha Ngọc Danh.

"À! Nói thật là Ngọc Danh à em mau mau dọn những đồng rác và mấy con vật nhanh đi nha, chị đã gọi người dọn vệ sinh nhà thì cũng không thể nào để em giữ những thứ này lại được đâu. Với lại, bắt đầu từ tối nay chị muốn yên tĩnh ôn tập cho việc học sắp tới sẽ không muốn bị ồn ào nên trong nhà sẽ không đón thêm người về trễ hơn lúc 10h đâu."

Nạp Lan Mỹ Linh nói xong cũng không nhìn sắc mặt của đám người kia mà bỏ đi về phòng của mình, những người ở lại nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn theo bóng dáng của Nạp Lan Mỹ Linh hận không thể ăn tươi nuốt sống cô.

Kha Ngọc Danh sắc mặt tái đi tức giận nắm chặt tay cố gắng bình tĩnh lại cũng kéo kéo cánh tay của Kha Mẫn, lúc này nếu không phải Kha Ngọc Danh kéo Kha Mẫn không cho bà ta lên thì có lẽ bà ta sẽ mất lý trí mà cho cô ăn tát. Hôm nay bà ta chịu tức giận đến không thể tức giận hơn được nữa, mặc dù bà có thể đấu đá nhưng nếu tức giận quá giới hạn thì làm chuyện gì cũng không thể suy trước tính sau được, biết hiện giờ tuy bà ta và con gái có danh tiếng nhưng lại không có thực quyền gì trong nhà này con gái nhẫn nhịn được thì bà ta cũng khác chế được.

Đám người còn lại trừ mấy người dọn vệ sinh thì Kha Ngọc Danh kêu họ ra ngoài nói chuyện riêng với nhau, Kha Mẫn để cho Kha Ngọc Danh xử lý hiện giờ bà cần suy ngẫm một chút về con tiểu tiện nhân kia.

.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18

Trong nhà phải mất hơn 2 tiếng đồng hồ mới dọn dẹp xong, sau khi trả tiền ngay tại chỗ cho nhân viên vệ sinh rồi mở cửa cho họ đi thì Nạp Lan Mỹ Linh vào bếp nấu một đĩa cơm rang tôm và canh thịt, lấy thêm nước và bánh mì rồi đi lên phòng của mình, và tất nhiên là khi cô nấu xong cũng không có lấy một hột cơm nào còn sót lại.

Nạp Lan Mỹ Linh từ khi ra ngoài thì không thấy Kha Ngọc Danh và Kha Mẫn ở đâu, cô cũng không quan tâm nhiều chỉ hơi khó hiểu một chút rồi bỏ qua đầu đầu, kiếp trước của cô luôn là không quan tâm tới người ta nói gì hay làm gì chỉ cần không đụng vào cô là được, nếu chạm vào cô thì phải nhận sự trừng phạt của cô.

Không ai biết nhìn cô bên ngoài ngoan hiền chăm chỉ học tập nhưng bên trong lại là người táo bạo, có thù tất báo còn là người thích chơi.

Chỉ là kiếp trước cô phải che giấu đi bản tính của mình, bởi vì cô hi vọng người nhà của cô sẽ dành cho cô thêm nhiều thời gian và tình cảm, như thế cô cứ đeo mặt nạ không tháo ra được nữa.

Nạp Lan Mỹ Linh đem tất cả đồ ăn lên phòng lại tiếp tục mở máy tính lodging game, vừa ăn vừa chơi cho tới khi mệt mỏi thì lẳng ra ngủ.

Sáng hôm sau cô thức dậy thì đã vào trưa rồi, nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân lại chọn một bộ đồ thoải mái theo kiểu Tom Boys lại quấn tóc lên cao để lộ ra cằm cổ trắng nõn và cái trán cao.

Vừa xuống tới nhà dưới thì đã đụng mặt với chú Trương làm cô hơi kinh ngạc vì ông ấy lại trở về sớm hơn cô tưởng tượng nhiều, vì vậy cô ngạc nhiên lên tiếng hỏi ngay sau đó.

"Chú Trương lên rồi à?."

"Dạ phải, theo hừng sáng khoảng 4h hơn ạ." chú Trương mang theo ôn nhu trả lời cho Nạp Lan Mỹ Linh.

Dù là người làm trong nhà nhưng chú Trương được đối xử như người trong nhà cũng không khác là mấy, địa vị của chú Trương còn cao hơn quản gia lâu năm ở nhà này.

Nạp Lan Mỹ Linh được ông ấy xem như con gái mà đối đãi thương tiếc trong lòng, ngoài mặt vẫn giữ cương vị nhưng phía sau lại là một người sùng Nạp Lan Mỹ Linh không thua gì cha ruột.

Lúc này người làm trong bếp đi ra nói vào tai của chú Trương, chỉ thấy chú Trương gật đầu rồi quay lại nói với người kia.

"Ừ! Mang đồ ăn sáng dọn lên đi."

Chú Trương nói xong thì người kia cũng chạy vào bếp truyền lời, bên này Nạp Lan Mỹ Linh đứng nhìn cô người hầu lúc này thật lâu từ khi cô ta xuất hiện tới khi khuất dạng cô vẫn không thu hồi ánh mắt, trong lòng bắt đầu nổi lên nghi ngờ càng lúc càng đậm.

"Tiểu thư, đồ ăn đã dọn xong rồi mau vào ăn cho nóng đi ạ."

Chìm trong suy nghĩ của mình lúc này Nạp Lan Mỹ Linh bị tiếng nói của chú Trương làm tỉnh lại ngượng ngùng nhìn chú Trương, vội vội vàng vàng che giấu đi tâm tình của mình rồi gật đầu với chú Trương bước chân vào phòng ăn.

Bên trong phòng ăn trên bàn đã được bung lên thức ăn đầy đủ, một cháo, một canh, một kho. Nạp Lan Mỹ Linh ngồi vào bàn thì lập tức động đũa cũng không quan tâm đến trong nhà còn có người xuống ăn hay không.

Trong chốc lát những thứ trước mặt của cô đã hết sạch, chú Trương hỏi cô có muốn thêm hay không thì cô lắc đầu không cần. Chú Trương gọi người dọn xuống rồi cũng đi vào bếp dọn cơm cho bữa tiếp theo, còn cô sau khi ăn xong thì ra ngoài tản bộ cho tiêu cơm, từ nhà cô đi khoảng chừng hơn nửa giờ là tới một công viên, ở đây là nơi dành cho những người lớn tuổi họ thường ra chỗ này nhảy múa hoặc trò chuyện với nhau, hôm nay cũng là lần đầu tiên cô đi tới đây bởi vì hôm nay ăn hơi nhiều muốn đi xa một chút vừa vận tới chỗ này.

Vào buổi trưa nơi công viên rất vắng vẻ, chỉ có vài ông lão bà lão hoặc tán gẫu hoặc đánh cờ. Cũng có mấy đứa nhỏ nhưng không cũng trang lứa với Nạp Lan Mỹ Linh bây giờ, mấy đứa nhóc từ 4 đến 5 tuổi chạy quanh ông bà đùa giỡn.

Một mình Nạp Lan Mỹ Linh xem như lẻ loi lại vắng tới, cô giống như tham quan nơi này vừa đi vừa xem phong cảnh, công viên này có hai cái sân lớn đối diện nhau, một sân có một số trò chơi này nó còn một sân thì trông trơn chỉ có một cái sân khấu nhỏ vừa nhìn thì biết một là cho trẻ con chơi bên ngoài sân có hàng rào nhỏ không cao còn lại là sân nhảy của mọi người, xung quanh bày biện ghế đá vòng quanh sân thêm vài cây cảnh trang trí.

Nạp Lan Mỹ Linh bước sâu vào trong cây cối cũng nhiều hơn lại có nhiều hơn bàn ghế bày biện tại đây phía trên đầu treo giàn cây ăn quả nối tiếp tạo ra nhiều lối đi, xa xa lại là một khu nhà ở, nhìn cũng biết đây là nơi mấy ông bà cụ ở nghỉ ngơi.

công viên này giống như là một khu nghỉ dưỡng chỉ có điều là nó không giống như các khu nghỉ dưỡng được tạo ra cho khách mà nơi này như là một xã hội thu nhỏ của các ông bà cụ muốn yên tĩnh và kết bạn bè cùng giống với họ.

Khu công viên này do tập đoàn lớn xây dựng lên nhưng lại không biết là tập đoàn nào, trong truyện không hề đề cập tới chỉ có một chi tiết nhỏ nói tới nơi

này là lúc nam chính đưa nữ chính vào đây đường thai không bao lâu thì nữ chính trốn đi mất làm nam chính tìm kiếm một thời gian mới mang về được, sau cũng không nhắc đến công viên này nữa.

Hiện tại Nạp Lan Mỹ Linh chỉ nhớ mang máng tình tiết truyện rồi vút ra sau đầu không nghĩ nữa chuyên tam đạo bước tại đây, Nạp Lan Mỹ Linh đi tham quan hết công viên thì đi tới sân chơi ngồi nghỉ, cô ngồi trên xích đu tùy ý đung đưa chân đây xích đu rồi rút chân lên ngồi dựa cả người ra sau, hai tay vịn vào một bên nghiêng đầu nằm trên cánh tay nhìn xung quanh, cũng không biết như thế nào sau chốc lát lại thiêu thiêu ngủ mất.

Nạp Lan Mỹ Linh ngủ trong chốc lát thì mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn trời cũng đã xuống bóng, lại nhìn cách không xa trên sân có đồng hồ lớn kim giờ đã chỉ 4 giờ chiều.

Nạp Lan Mỹ Linh vội đứng lên nhanh chóng chạy về nhà, chỉ có điều hình như ông trời không muốn cho cô toại nguyện lại ngay lúc này đổ mưa lớn xuống.

Cô quýnh quýng tìm chỗ trú mưa, nhưng quanh đây không có chỗ nào để trú mưa cả chỉ có cánh chạy nhanh vào bên trong công viên chỗ mấy giàn trái cây mới có thể trú, vì bên trong đó toàn bộ đều được bao phủ bởi cao su trong suốt chống mưa nắng hàng ngày.

Không còn cách nào khác cô lấy hết sức chạy thật nhanh vào trong đó, may mà không xa lắm, bởi vì chỗ của cô nghỉ ngơi lại cách bên trong chỉ vài kilomet nhưng là đi bộ bình thường cũng mất gần 7p rồi, bởi vậy khi cô chạy tới thì cả người cũng không còn bao nhiêu chỗ khô ráo.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Nạp Lan Mỹ Linh vừa vào đã rước lấy ánh mắt của mọi người, các ông bà ở đây ai cũng ngạc nhiên với một cô nhóc chạy vào nơi chỉ có người già này.

Bà lão đứng gần Nạp Lan Mỹ Linh nhìn thấy cô ướt gần hết người trên tóc cũng ướt không kém bao nhiêu nhanh chóng quay sang nói với ông lão đang đứng kế bên, giọng nói còn có mấy phần trách móc còn có cảm xúc lẫn lộn vào.

"Trời! Con bé này ước hết rồi, ông mau vào nhà lấy khăn bông ra đây cho tôi cho con bé lau một cái." bà lão vừa nói xong thì quay người nhìn Nạp Lan Mỹ Linh lo lắng lên tiếng trách móc: "Con mau lại đây với bà, con đó làm gì mà để ước hết cả người như vậy chứ, có phải ham chơi rồi không về nhà kịp mới phải chạy ngoài mưa tới đây hay không?. Cô bé con này con đi chơi có người lớn theo hay không?. Con nói xem một cô bé con như con lại chạy lung tung tới chỗ này của người già làm gì không biết nữa!."

Ông Lão nghe thấy vội vào nhà mình lấy khăn bông lớn ra ngoài, chưa đi được mấy bước đã nghe mấy câu của bà lão ông lão quay đầu lại nhìn một cái rồi quay đi vào nhà.

Nạp Lan Mỹ Linh giờ phút này thật không có gì để nói, nghe thấy bà lão nói chuyện còn có dành một tia yêu thương gửi gắm vào, cô nhìn vào mắt của bà lão lại thấy bà lão nhìn cô giống như đang xuyên qua cô để nhìn một bóng hình nào đó, trong lòng suy nghĩ cùng nghi hoặc nhưng trên mặt lại là tươi cười tỏ ra cảm ơn với hành động của bà lão.

Không bao lâu ông lão đã đem khăn bông ra đưa cho bà lão trên tay còn thêm một ly nước ấm đưa cho Nạp Lan Mỹ Linh, xong xuôi thì ông lão đi ra phía sau bà lão đứng đó ngửa đầu nhìn trời mưa bên ngoài.

Bà lão cầm khăn lau cho Nạp Lan Mỹ Linh, lau không sai biệt lắm cũng vừa thời gian cô uống xong ly nước thì tóc và người cũng đã không còn ẩm ướt.

Mấy ông bà lão lúc này mới bu lại xem cô và có vài người hỏi han, đa số mọi người đều về nhà hiện tại còn ở đây điều là vài người thích xem mưa hay thời tiết lạnh hoặc là tán gẫu chưa hết chuyện.

"Cô bé đi đâu mà trời mưa cũng không về nhà vậy?."

"Người lớn trong nhà biết cháu ở đây không?."

"Phải đó, cháu nhà ở đâu lại chạy tới chỗ này?."

Nạp Lan Mỹ Linh bị hỏi dồn dập không biết trả lời thế nào, cũng may bà lão kia tốt bụng giải vây giúp cô.

"Ông Trương, bà Lý, bà Ngô mấy ông bà hỏi nhiều như vậy sao con bé trả lời chứ?. Tôi thấy bây giờ là nên cho con bé vào nhà cho ấm chứ cứ ở ngoài không khoẻ lại bị cảm cho coi." bà lão nhìn từng người một lên tiếng vừa trách cứ vừa khuyên ngăn cũng là lo Nạp Lan Mỹ Linh bị dọa sợ, cố ý dùng mắt ra hiệu cho mấy ông bà bạn này.

Mấy người hiểu ý cũng không nói nữa, dù sao cũng là lần đầu tiên gặp không tránh khỏi sẽ sợ hãi huống chi con bé còn không có người lớn ở đây bị vây quanh hỏi tới hỏi lui làm sao không sợ.

Ai cũng nghĩ Nạp lan Mỹ Linh im lặng là sợ hãi, nhưng thật ra là cô bắt đắ dĩ mới đúng, cô đã lớn như vậy rồi còn bị xem là trẻ con một dạng trốn đi chơi quên không về nhà còn bị đặc biệt chăm sóc quan tâm hỏi han thật sự là không biết nói thế nào cho phải, tuy rằng.....cô hiện tại là thân thể trẻ con mới hơn 10 tuổi.

Nạp Lan Mỹ Linh được hai ông bà lão đưa vào trong nhà của mình, để cô ngồi trên sofa trong phòng khách dặn dò cô ngồi im nghỉ ngơi xong thì bà lão đi lên lầu còn ông lão thì vào bên trong có lẽ là phòng bếp.

Một lát sau bà lão bước xuống trên tay là một bộ váy công chúa màu hồng nhạt vừa xuống lại lôi kéo Nạp Lan Mỹ Linh bước vào một căn phòng gần nhất tại bên dưới phòng khách cho cô thay đổi đồ ước ra.

"Cháu vào thay bộ đồ này ra đi không thì cảm lạnh nhé. "

"Cảm ơn bà ạ." Nạp Lan Mỹ Linh lên tiếng cảm ơn.

Bà lão ra ngoài để lại Nạp Lan Mỹ Linh trong phòng cho cô thay đồ, cô nhìn bộ váy một lúc rồi mới bắt đầu thay đổi, rất nhanh cô đã thay xong, cô rôm quần áo của mình lại định ra ngoài nhờ bà lão sấy khô giúp.

Nạp Lan Mỹ Linh vừa định mở cửa thì không khí trong phòng thay đổi, nhiệt độ hạ xuống rất nhanh cả căn phòng tối lại làm Nạp Lan Mỹ Linh giật mình.

Cảm ứng được như phía sau lưng có người nhìn cô, Nạp Lan Mỹ Linh từ từ quay đầu lại nhưng chỉ quay đầu được một nửa đã có tiếng nói vang lên gần gần.

"Làm ơn không cần nhìn em " Tiếng nói của một bé gái nhưng giọng nói rất xa xăm bay bổng.

Nạp Lan Mỹ Linh định chỉ lại động tác, hiện tại cô không cần nhìn chỉ nghe thấy giọng nói cũng đủ biết cô đang gặp là thứ gì à không người cũng không đúng phải nói là ma hoặc quỷ.

Khả năng của nguyên chủ trong thế giới này là thấy được ma quỷ cũng có thể giao tiếp với ma quỷ, nguyên chủ rất sợ hãi khả năng này của mình nên luôn phong bế bản thân. Còn cô thì không hề hấn gì cả cũng do cô cũng là một hồn ma sống nhờ thân thể nguyên chủ thôi, chỉ là hiện tại hai chân cô có chút nhùng ra rồi đây là phản ứng của thân thể nguyên chủ, cô đã áp chế lắm mới không ngã ra đất.

Nạp Lan Mỹ Linh bình ổn lại cảm xúc bắt đầu mở miệng dò hỏi: "Em!. Là cháu gái của nhà này sao?."

"Phải! Họ là ông bà của em."

Giọng nói của cô bé vang lên trả lời cô,vẫn là xa xăm vọng lại nghe gọn người.

"Em tên là gì?. " Nạp Lan Mỹ Linh vừa nổi gai ốc vừa tiếp tục hỏi.

Cô biết những hồn ma hay quỷ xuất hiện trước mặt cô tìm chuyện nói có nghĩa là bị chết oan hoặc muốn nhờ vả, cô cũng thuận theo mà làm dù sao năng lực này cũng không thể biến mất được và cho dù là nguyên chủ cũng không thể làm gì khác hơn.

Cô nhớ trong truyện có nói mỗi lần nguyên chủ gặp chuyện này điều là trực tiếp bỏ qua không nhìn hoặc là từ chối thẳng chứ không bao giờ chấp nhận, trong suy nghĩ của nguyên chủ tất cả điều có báo ứng và nhân quả nên nguyên chủ không muốn nhúng tay vào. Nhưng cô thì khác, cô không muốn phải giống nguyên chủ nên sẽ đi đường đối ngược với nguyên chủ cũng là muốn tránh kết cuộc như trong truyện.

"Em tên Tiểu Bối."

Nghe thấy cô bé trả lời Nạp Lan Mỹ Linh chắc chắn là cô không thể bỏ qua được cô bé Tiểu Bối này, cho nên, cô làm ra quyết định muốn thấy Tiểu Bối vì vậy lên tiếng thăm dò.

"Tiểu Bối, em có thể cho chị thấy em được không?. Chị muốn thấy em hình dáng ra sao!."

"Không cần nhìn. "

"Vì sao vậy?. Em yên tâm chị sẽ không sợ em"

Tiểu Bối vừa nghe thấy Nạp Lan Mỹ Linh muốn nhìn thấy mình thì ngay lập tức từ chối, cũng không biết làm sao nhưng Nạp Lan Mỹ Linh lại ghe ra sợ hãi trong giọng nói của Tiểu Bối, cô lập tức trấn an cùng hỏi lại.

Tiểu Bối như là bị đánh vào người giống nhau kêu lên.: Đừng nhìn em. Chị đừng nhìn. Đừng nhìn. "

Tiếng kêu làm đầu của Nạp Lan Mỹ Linh căn ra cảm thấy đau đón cô lập tức mở miệng nói: "Chị không nhìn, không nhìn, em đừng kêu nữa được không, được không. "

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20

Nạp Lan Mỹ Linh giật bản mình khi nghe cô bé lên tiếng, giống như là sợ hãi cũng giống như là giận dữ trong đó còn có đau đớn và hận ý.

Không thể không nói lúc này Nạp Lan Mỹ Linh có chút sợ, cô bé này không phải là người nhưng lại không có ác ý với cô, cũng không biết cô bé này là muốn giúp đỡ hay gì khác, nhưng cô ngay bây giờ biết không thể làm cô bé kích động lên, đã có hận ý thì đã có khả năng làm tổn thương người đây là cô biết được khi xem ở kết cục của nguyên chủ.

Nguyên chủ là người đặc biệt nên khi chết cũng có khả năng đặc biệt, phải nói ngoại trừ nam chính và nữ chính ra thì nguyên chủ không bị áp chế cái gì cả.

"Chị sẽ không nhìn em đừng kích động nha."

"Em biết chị có thể thấy được em cũng có thể nghe em nói nên em tìm chị phải không? " Nạp Lan Mỹ Linh cẩn thận mà nói chuyện với cô bé, nêu lên lý do cho cô bé nói chuyện với cô.

"Phải. "

Cô bé trả lời rất chậm cũng chỉ có một chữ đúng với nghĩa của nó.

"Vậy em muốn chị giúp gì cho em?."

Nạp Lan Mỹ Linh vào ngay vấn đề chính, cô không muốn lòng vòng qua lại dù sao cô là nói chuyện với một thứ không chân thật.

"Giúp em chăm sóc ông bà. "

"Chuyện này chị có thể đồng ý, nhưng mà... Em cũng biết nếu cha mẹ hay là cô chú của em tới muốn chăm sóc cho hai ông bà không cho chị nhúng tay thì chị cũng vô pháp mà thực hiện. "

Cô bé chậm rãi trả lời, câu trả lời làm cô hơi bất ngờ, theo cô biết thì những người ở nơi đây điều là con cháu chăm lo phụng dưỡng không thiếu thứ gì làm sao lại phải tới nhờ cô. Cô cũng không nghĩ nhiều nói thẳng ra, câu nói vừa dứt thì căn phòng khí lạnh trực tiếp giảm xuống nhanh chóng kèm theo là giọng nói gấp gáp của cô bé.

"Không cần để họ mang ông bà đi, họ sẽ giết ông bà... Sẽ giết ông bà... "

"Em bình tĩnh lại một chút, bình tĩnh lại nha. "

Nạp Lan Mỹ Linh không ngừng mà trấn an cô bé, trong lòng thâm ảo não không thôi vội vàng mà khuyên cũng mong cô bé cho cô biết phải làm sao. "Chị không hiểu vì sao nhưng em hãy kể cho chị nghe tất cả để chị ứng phó với người ta phải không nào?. Em bình tĩnh, bình tĩnh nhá. Từ từ cho chị biết nha!.. "

Không biết là cô nói có hiệu quả hay sao nhưng căn phòng đã không còn lạnh lẽo như trước tuy là không khí còn chút dọa người.

Nạp Lan Mỹ Linh vừa thở ra một hơi thì trước mắt cảnh vật thay đổi, đầu óc cũng hơi quay cuồng phải một lúc sau mới bình thường trở lại.

Khi nhìn rõ mọi thứ thì cô lập tức biết mình đang đứng tại phòng khách, thân thể cảm giác nhẹ nhàng như bông vừa nhìn thì giật mình khi người cô toàn trong suốt lúc ẩn lúc hiện, cũng không để cô có tinh thần suy xét thì bên trên lầu tiếng động làm cô chú ý.

"Đừng mà. Huhu. Đừng mà... "

Tiếng khóc cùng van xin từ trên lầu vọng xuống, rồi sau đó nghe thấy âm thanh bước chân chạy, phía trên ngay cầu thang xuất hiện một bóng dáng cô bé gái nhỏ, quần áo bị dính máu vừa khóc vừa chạy xuống bậc cầu thang.

Phía sau còn có người đuổi theo, dần dần hiện ra bóng người là 2 nam một nữ, hai người nam tuổi tác không cách nhau quá xa nhìn có phần tương tự nhau đoán là anh em còn người phụ nữ thì trang điểm đậm nhìn không tới khuôn mặt thật.

"Bắt nó ra cho tao." người đàn ông lớn hơn lớn giọng la lên.

Phía sau người đàn ông còn lại nhanh chóng nhảy xuống sau đó không tới vài bước chân đã bắt được cô bé nhỏ.

"Chạy, tao cho mày chạy, chạy tiếp cho tao coi." vừa bắt được cô bé người đàn ông đó đã liên tục đánh vào mặt vào đầu vừa đánh vừa chửi rủa. "Con

đi nhỏ, tao cho mày đi là để mày sung sướng còn dám cãi tao, tiểu tiện nhân mày cho cho mày cãi. Tao cho mày chạy. "

Liên tiếp đánh xuống người cô bé không thương tiếc, hai người còn lại thì trên mặt không hề có một chút thương cảm chỉ có nhìn như là cô bé như không tồn tại.

Nạp Lan Mỹ Linh nhìn tất cả mà nước mắt chảy ra càng lúc càng nhiều, lúc đầu kinh ngạc tới lo lắng và ngay lúc cô bé nhỏ bị túm lấy cô đã không nghĩ ngợi mà phi nhanh lên trước muốn bắt lấy cô bé kéo ra nhưng lại không thể làm được, lúc này người cô trong suốt xuyên qua mọi vật, khi cô nhào tới đã xuyên qua mọi người không nắm được cái gì làm sao cô có thể kéo được cô bé ra.

Nạp Lan Mỹ Linh bất lực mà hét lên nhưng không ai nghe thấy kể cả cô cũng không nghe thấy được tiếng nói của mình, cô không ngừng cầu nguyện có người tới mau có người tới ngay bây giờ.

Không thất vọng mong muốn giờ phút này cửa nhà mở ra, chỉ là người bước vào lại làm Nạp Lan Mỹ Linh cảm thấy càng là tuyệt vọng bởi vì người vào là bà lão của ngôi nhà.

Vừa vào nhà bà lão giật mình nhìn cảnh trước mắt rồi nhanh chóng tức giận rống lên.

"Tụi mày muốn làm gì?. Thả con bé ra nó là cháu ruột của tụi mày đó, tụi mày thật súc sinh cũng không bằng sao lại hạ thủ ngoan độc như vậy chứ, tụi mày muốn đánh chết cháu tao mới được phải không hả? Mau thả cháu tao ra. "

Bà lão vừa rống vừa chạy tới giành cô bé lại từ người đàn ông, nhưng sức lực của bà lão không thể làm lại một người đàn ông khỏe mạnh nhưng mà vẫn không buồn tay cố sức mà kéo cô bé nhỏ về phía mình.

Đứng như người ngoài hai người khi thấy bà lão thì giật mình nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần, người phụ nữ mỉm cười một cái trong mắt khinh bỉ không che giấu còn có chán ghét mở miệng nói.

"Bà già này sao bà không mau chết đi làm gì xen vào chuyện của tôi mãi thế hả!."

"Theo tôi thấy bà nên chết sớm chút cho đỡ tốn cơm, hiện tại cũng không cần cố sức mà bảo vệ con dĩ nhỏ đó làm gì, bởi vì... Chúng tôi phải mang nó đi để lấy lại vốn của mình nữa chứ. "

Lời nói của người phụ nữ làm hai người đàn ông cười lớn một trận nhìn như rất thích thú.

Bà lão không chút nào quan tâm tới chỉ lo cứu cháu gái của mình, cô bé từ nãy tới giờ luôn giống như không có một chút sức y như búp bê vải mặc người ta muốn làm gì thì làm, lúc này lại bắt đầu giãy giụa trong miệng kêu rên không rõ là gì.

"Bà già chết tiết tránh ra. " Người đàn ông bị bà lão lôi kéo bắt đầu bực mình lớn tiếng kêu, tay đưa qua cho bà lão một cái tát vào mặt còn đưa chân đá vào bụng bà lão.

Bà lão bị đánh ngã ra sàn nhà ôm lấy người đau đớn đến khó thở nhưng tay vẫn vươn về phía của cô bé nhỏ.

"Bà ơi, Bà ơi.. "

Như cảm nhận được cô bé giãy giụa càng thêm kịch liệt trong miệng hét lên kêu gọi bà của mình, cũng có thể là trời xui khiến nên trong lúc giãy nảy cô bé đá chân bậy bạ lại trúng ngay phía dưới giữa quần của người đàn ông làm ông ta đau đớn hét lên mà buồn ra cô bé, dùng hai tay ôm lấy giữa chân mình.

"Áaaa."

"Bà oiiii...."

Được tự do cô bé nhanh chóng cố gắng bò tới bên cạnh bà của mình.

Nhìn thấy tình hình này người đàn ông còn lại khuôn mặt như hung thần mà bước tới một tay túm lấy cô bé dùng sức ném cô bé tới bật thang trong miệng còn thảm máng.

"Chết tiết, con quỷ nhỏ, làm phản hả?. "

"A...A...A..."

"Tụi mày tha cho nó đi.... Tha cho cháu tao..." bà lão thấy thế với bò tới ôm chân của người đàn ông mà cầu xin.

Chỉ là không kịp cô bé nhỏ đã bị quăng ra lăn từ trên xuống dưới cơ mình nằm không nhút nhít được gì.

"Cũng được thôi. "Nghe được lời bà lão nói người phụ nữ cười tươi đi tới bên cạnh người đàn ông cúi đầu nói với bà lão.

"Đem tiền ra đây, tất cả tiền để mua con quỷ nhỏ này đi. Tôi định bán nó cho ông Trâu lấy tiền hoặc là cho nó ra chợ đen kiếm tiền về, muốn nó thì bà lấy tiền ra đây đi."

"Lũ súc sinh trời sẽ phạt tại mày. "Bà lão nghe thấy tức giận buồn tay đưa lên chỉ vào từng người mắng.

"Nói nhiều quá, mau đem tiền ra đây. "Cũng không cho bà lão nói thêm người đàn ông dùng chân đá vào bà lão khó chịu lên tiếng.

"A..."

Bà lão đau đớn mà phát ra tiếng nhưng không kịp nghĩ ngợi vì người đàn ông lúc này bị cô bé đá vào giữa quần đã đứng lên bước tới chỗ cô bé đưa chân đá mạnh vào người cô bé.

"Đừng mà... Tao lấy, tao lấy..." bà lão hoảng sợ vội vàng mà lên tiếng hấp tấp bỏ chạy tới chỗ cô bé đẩy ra người đàn ông ôm lấy cô bé vào lòng.

Người phụ nữ nháy mắt với hai người đàn ông làm hai người không cần động thủ, cả ba người đứng yên không nhút nhát mà nhìn bà lão với cô bé.

Ôm lấy cháu của mình bà lão run rẩy không ngừng, cố gắng mà đỡ cháu gái tới sô pha cho cô bé nằm xuống, tay chân run run mà đi lật ngăn tủ lấy tiền cho mấy người kia để họ mau chóng đi, như vậy bà mới có thể đưa cháu gái tới bệnh viện chữa trị.

"Được rồi đi thôi hai anh em mình đi làm vài ván đi. " Lấy được tiền vào tay hai người đàn ông vội kéo nhau ra ngoài vừa đi vừa bàn luận đi ăn chơi.

"Được a."

Thấy tất cả đều đi bà lão nhanh chóng khóa cửa lại rồi chạy ngay tới sô pha hấp tấp mà kêu gọi cháu gái của mình.

"Tiểu Bối Tiểu Bối cháu sao rồi, mau trả lời bà một câu đi cháu cháu cảm thấy như thế nào rồi... "

"Bà... Ôi... Cháu... "Cô bé cố sức mà nói chuyện nhưng chỉ nói được mấy tiếng thì không nói được nữa, trong người đau đớn không ngừng làm cô bé cả sức khóc cũng không đủ.

"Cố gắng đừng ngủ nghe cháu, bà kêu người đưa cháu đi bệnh viện ngay." Bà lão xem cô bé sốt ruột mà dằn dò sau đó chạy ngay ra ngoài nhờ người điện thoại gọi xe cứu thương.

"Bà... Ô...i..." tại đây ngay lúc bà lão chạy ra ngoài cô bé chỉ thở ra kêu một tiếng nhỏ rồi lại im lặng mà nằm đó.

Bạn đang đọc truyện *Làm Lại Cuộc Đời Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.